

mgyc.com

SAMPLE BOOK

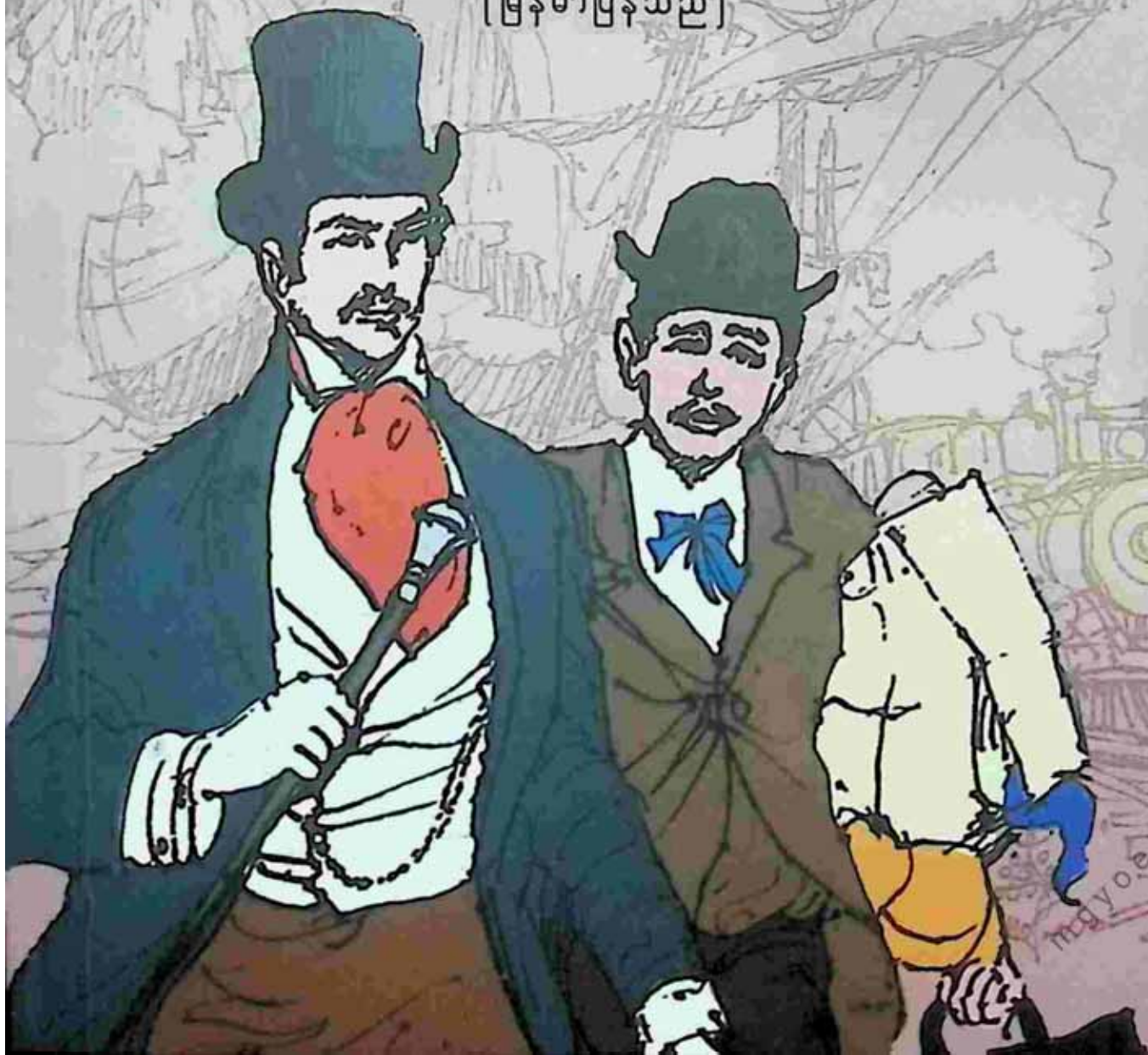
Around The World in Eighty Days

by Jules Verne

တစ်ပတ်လည် ရက်ရှစ်ဆယ်

သခင်ဘသောင်း

(မြန်မာပြန်သည်)

mgyc.com

SAMPLE BOOK

ကမ္ဘာကို ရက်ရှစ်ဆယ်နှင့် တစ်ပတ် ပတ်နိုင်ကြောင်း အလောင်းအစားပြု၍
ထွက်ခဲ့သော ခရီးစဉ်တစ်လျှောက် တွေ့ကြုံရသည့် အဖြစ်အပျက်ဆန်းများ။

- ကမ္ဘာဂန္ဓဝင်ဝတ္ထု -

မူရင်းကို တစ်ချိန်က မြန်မာပြည်တွင် ကျောင်းသုံးပြုဖွားခဲ့သည်။
ဤဘာသာပြန်ဖြင့် ဆရာကြီးသခင်ဘသောင်းသည် ယူနက်စကိုစာပေဆု ရခဲ့သည်။

Around The World in Eighty Days

by Jules Verne

ကမ္ဘာပတ်လည်ရက်ရှစ်ဆယ်

သခင်ဘသောင်း

[မြန်မာမြန်မာ]

ကမ္ဘာပတ်လည် ရက်ရှစ်ဆယ်

9 782025 001347

mgvye.com

စာရိပ်မြိုင်အမှတ်စဉ် (၁၃၄)

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

သခင်ဘသောင်း

ကမ္ဘာပတ်လည် ရက်ရှစ်ဆယ်

သခင်ဘသောင်း မိသားစု ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ပြန်လည်ထုတ်ဝေသည်။

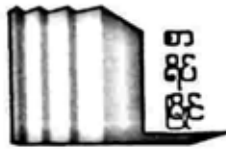
- ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ် ♦ တတိယအကြိမ်၊ ၂၀၂၅ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ
- မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း ♦ ဗဂျီလင်းဝဏ္ဏ
- အတွင်းဒီဇိုင်း ♦ နိုင်ငံထွန်း
- ထုတ်ဝေသည့်အုပ်ရေ ♦ ၅၀၀
- စာအုပ်တန်ဖိုး ♦ ၈၀၀၀ ကျပ်
- ထုတ်ဝေသူ ♦ ဦးပြည့်အာကာ(၀၃၀၉၄-စာရိပ်မြိုင်စာပေ)
အမှတ် ၃၀၈၊ သင်္ဘောကျင်း ၂ လမ်း၊
သင်္ဘောကျင်းရပ်ကွက်၊ ဒေါပုံမြို့နယ်။
- ပုံနှိပ်သူ ♦ ဒေါ်မျိုးမျိုးသန်း(မျိုးမျိုး ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း) (၀၁၅၃၃)
အမှတ် ၁၁၊ ၅၆ လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ဖြန့်ချိရေး ♦ စာရိပ်မြိုင်စာပေ၊ အမှတ် (၂၅၃/၂၅၅)၊ ပထမထပ်၊
ပန်းဆိုးတန်း လမ်းမကြီး၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းနဲ့ အနော်ရထာကြား၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်။ ဖုန်း ၀၉ ၇၆၂၂၂၆၀၂၀

သခင်ဘသောင်း
 ကမ္ဘာပတ်လည် ရက်ရှစ်ဆယ် / သခင်ဘသောင်း။ ရန်ကုန်
 စာရိပ်မြိုင်စာပေ။ ၂၀၂၅။
 စာမျက်နှာ - ၁၅၂၊ ၁၃.၉၇ စင်တီ x ၂၀.၃၂ စင်တီ
 (၁၃၄) ကမ္ဘာပတ်လည် ရက်ရှစ်ဆယ်

စာရိပ်မြိုင်စာပေမှ ထွက်ရှိပြီးသော စာအုပ်များ

စဉ်	စာရေးဆရာအမည်	စာအုပ်အမည်
၁။	ဖိုး	အညာရယ် အလွမ်းရယ် ပိချောရယ်
၂။	မယ်စု	အချစ်ဦးရဲ့ ကျွမ်းကျက်ကတ်လေး
၃။	နိုင်နိုင်စနေ	နောက်ဆုံးနတ်သူငယ်
၄။	လင်းရောင်နီစသော	ရိုးရာနှင့်အညာခလေ့ဝတ္ထုတိုများ
၅။	တင်မောင်မြင့်	အချစ်ရိုင်းရဲ့ အရိုင်းချစ်
၆။	မိုင်ရာ	တစ္ဆေညရဲ့ သန်းခေါင်ယံ
၇။	မိုးစက်ငြိမ်း	စိတ်အတွက် ဖတ်စာ
၈။	လှခါး	ဦးအောင်သင်းကို မော့ကြည့်ခြင်း
၉။	နိုင်နိုင်စနေ	တစ်သက်တာအဖော်
၁၀။	ခင်သန္တာ	မလွန်ခင်လေး လွမ်းရအောင်
၁၁။	ဆွေငင်နေမင်း	ခေါင်မိုးများ
၁၂။	ဝါဝါတင့်ဆွေ	အက်ဒီဒီ
၁၃။	နေထွန်းလင်း	ထိုဘဝအတွက် ငါ လုပ်နိုင်တယ်
၁၄။	ခင်မြစင်	ဆည်းဆာချိန် တိမ်နီများ
၁၅။	စူးရှပေ	ခွင့်လွှတ်ခြင်းဖြင့် လွတ်မြောက်ခြင်း
၁၆။	နဒီလင်းသစ်ဆေး-၂	အိမ်ထောင့်သူခ
၁၇။	ရွှေဥဒေါင်း	ပထမ ဆရာသိန်း
၁၈။	နိုင်နိုင်စနေ	နလုံးသာနက်နက်မှာ ပွင့်တဲ့ ပန်း
၁၉။	ကိုလေးမြတ်	ကာဏိတ်
၂၀။	လင်းရောင်နီစသော	ခေါင်မြရီ
၂၁။	ရွှေဥဒေါင်း	စစ်ရှံသူ
၂၂။	နိုင်နိုင်စနေ	နေကြာပန်းလေးတစ်ပွင့်လို ပြုံးပါ
၂၃။	ညီလေးငယ်	အဝါရောင်ကောင်းကင်
၂၄။	ဖိုး	ဖယောင်း ဥယျာဉ်
၂၅။	သက်ပိုင်မြန်မာပြန်	သမီးရတနာ
၂၆။	နိုင်နိုင်စနေ	ပျော်ရွှင်ဖို့ ဒီလောက် မခက်ခဲပါစေနဲ့
၂၇။	ထက်ဘုန်းရိန်	မင်းရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ပုံစံလေးအတိုင်းသာ
၂၈။	နိုင်နိုင်စနေ	မသွားရရင် သေနိုင်တယ်
၂၉။	ဒေါက်တာအောင်ဆေး-၂	အတွေးတို့၏ ဆွေငင်အား
၃၀။	သစ်ခက်အိမ်	ဘာညာကိုကွ
၃၁။	ဝေဖီးပွားရေးတက္ကသိုလ်	ဆူးဖယ်လက်
၃၂။	ညိုထွန်းလှ	ငါတို့ ရွာပြန်ကြရအောင်
၃၃။	လင်းရောင်နီစသော	ရွှေလွန်းပျံ ဘယ်ညာခတ်ပါလို့
၃၄။	စိုးဘားခိုင်	မျက်ကွယ်မြစ်

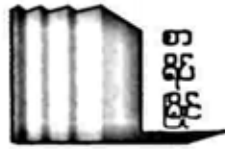
စာရိပ်မြိုင်စာပေမှ ထွက်ရှိပြီးသော စာအုပ်များ

စဉ်	စာရေးဆရာအမည်	စာအုပ်အမည်
၃၅၈	ရွှေဥဒေါင်း	ရူပနန္ဒီ၊ ရူပကာလျာဏီ
၃၆၈	နိုင်နိုင်းစနေ	ကံကောင်းခြင်း၊ တံခါးလာခေါက်တဲ့အခါ
၃၇၈	ထက်ဘုန်းရှိန်	အချစ်မြစ်ပြင်က ပေတ္တာရေကြည်လေးတွေ
၃၈၈	နိုင်နိုင်းစနေ	ကျွန်တော် ကျက်ကီချွန်း
၃၉၈	ဖျီ	လွမ်းနေဦးမည့် ငွေတောင်ပြည်
၄၀၈	သက်ပိုင်	နှမ်းလှငှက်ငယ်
၄၁၈	အေထူးအောင်အတ္ထုဝါ	တစ်ခါက ပင်လယ်
၄၂၈	ခဲတံ	စိတ်ခံစားမှုများကို ကုစားခြင်း
၄၃၈	ခွန်ညိုလွှား	နက္ခတ်ကြွေ ဖျီခင်း
၄၄၈	ထက်ဘုန်းရှိန်	ဘဝသမုဒ္ဒရာထဲက အစာအာဟာရ
၄၅၈	လင်းသစ်	နက္ခတ်မှားတဲ့ ချစ်ခြင်း
၄၆၈	ဂျူလိုင်ကျော်မင်း	တောင်လေပန်ရောင် တိမ်တိုက်တွေ
၄၇၈	နိုင်နိုင်းစနေ	ကျွန်တော်တို့ ကလေးဆိုး မဟုတ်ပါ
၄၈၈	စုမြတ်ချစ်	အဆိပ်သင့် နှလုံးသား
၄၉၈	ထက်ဘုန်းရှိန်	ပျောက်ဆုံးအချစ် ကူးလွင့်ပင်လယ်
၅၀၈	နိုင်နိုင်းစနေ	ထွက်ခွာသွားခြင်းအတွက် ကျေးဇူးပါ
၅၁၈	မိုင်ရာ	ဝင့်ကြွေးရှိခဲ့သော်
၅၂၈	ကိုလေးမြတ်	ရွာအကြောင်း၊ ရွာကလူတွေအကြောင်း
၅၃၈	သိန်းသန်းထွန်း	ဘယ်ပန်းချီရေးလို့မှ မပို
၅၄၈	ပန်းငုဝါဝါ	ကမာရွတ်အိပ်မက်... လှည်းတန်းပုံပြင်
၅၅၈	မင်းဝေဟင်	လရိပ်အောက်က မိုးတိမ်
၅၆၈	ရွှေဥဒေါင်း	အကြံဉာဏ်ဖြင့် ကြီးပွားရေး
၅၇၈	နိုင်နိုင်းစနေ	ဒေါက်တာ ဟင်နရီလီ ဖော်ထုတ်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန် မှုခင်းများ
၅၈၈	ထက်ဘုန်းရှိန်	အပန်းဖြေရာ အနားယူရာ
၅၉၈	ခဲတံ	ပျော်ရွှင်သောစိတ်ထား
၆၀၈	ညီလေးငယ်	မှခြာမြိုင်
၆၁၈	သားထွေး	ကိုယ်တိုင်လွတ်မြောက်ခြင်း
၆၂၈	ဖျီ	အလွမ်းဖြင့် နွေးစေ
၆၃၈	နဒီလင်းသစ်ဆေး-၂	၁၉၂၂
၆၄၈	ရဲမြတ်	ကုန်းဘောင်ရယ် လွမ်း
၆၅၈	ဗန်းမော်တင်အောင်	မမကြီး
၆၆၈	လင်းသစ်	အတွေးတို့ စေညွှန်ရာ
၆၇၈	နိုင်နိုင်းစနေ	ထင်ရှားသူတို့၏ ဘဝပုံပြင်
၆၈၈	နိုင်နိုင်းစနေ	လျှို့ဝှက်တဲ့ သန်းကြွယ်သူငွေ

စာရိပ်မြိုင်စာပေမှ ထွက်ရှိပြီးသော စာအုပ်များ

စဉ်	စာရေးဆရာအမည်	စာအုပ်အမည်
၆၉။	နိုင်နိုင်စနေ	လှိုက်လှိုက်ဥယျာဉ်
၇၀။	နိုင်နိုင်စနေ	ကျွန်မဖတ်ဖို့
၇၁။	ခဲတ်	ကိုယ်တို့ တွဲကြရအောင်
၇၂။	ခဲတ်	ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံခြင်း၊ အနုပညာ
၇၃။	နိုင်နိုင်စနေ	နုလုံးသားဝန်ဆောင်မှု
၇၄။	စူးရှမေ	ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၏ ဖုတ်မြစ်များ
၇၅။	မန်းမော်တင်အောင်	ပန်းများပွင့်သော ညတည
၇၆။	မင်းခန့်ပြည်	လုပ်ငန်းခွင်ထဲက ငွေတက်ကလေး
၇၇။	စူးရှမေ	ချစ်သောအမျိုးသားလေးထံသို့
၇၈။	အာကာဦး	လမ်းဆုံးမှတ်ဉာဏ်များ
၇၉။	ဂျွန်လိုင်ကျော်မင်း	တစ်ခါက အဝါရောင်ဘူတာ
၈၀။	Aqua	အစိမ်းရောင် မှော်ပညာရှင်
၈၁။	နဂါးမောင်မောင်သဘာဝဂန္ထီရာ	စိတ်ပညာဉ်အပိုင်းအစများ
၈၂။	နိုင်နိုင်စနေ	ထူးဆန်းတဲ့ အမေရိကန်လူမျိုး
၈၃။	လင်းသစ်	တွေးထင်ထားတဲ့အတိုင်း ဖြစ်မလာတဲ့အခါ
၈၄။	လင်းသစ်	လုပ်ငန်းစွမ်းဆောင်ရည်ဖြင့်လမ်းညွှန်
၈၅။	လင်းရောင်နီစော	ပင်လက်ပံ ကြွချိန်ကျပြီး
၈၆။	မြပြဆွေစိတ်ပညာ	မိမိစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ခြင်းဆိုင်ရာ အနုပညာ
၈၇။	နိုင်နိုင်စနေ	ကျေးဇူးပြု၍ မေမေ့ကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ပါ
၈၈။	စိုးဘားခိုင်	ခုတ်ယာပင်လယ်
၈၉။	နိုင်နိုင်စနေ	၉၀-၁၀ နိယာမ
၉၀။	လင်းသစ်	ဝိုကောင်းမယ့် မနက်ဖြန်
၉၁။	သက်ထားရွှေစင်(THSS)	မေတ္တာနှင့် ခွင့်လွှတ်ခြင်း
၉၂။	အိမ်သို	ကြယ်တွေဟာ မင်းအတွက်ပဲ လင်းလက် တောက်ပနေတာပါ
၉၃။	ဝေယံထွဋ်	သင့်အစွမ်းအစတွေကို မြှင့်တင်လိုက်ပါ
၉၄။	ထက်ဘုန်းရှိန်	ငါ မမြင်ဖူးတဲ့ မင်း၊ ငါ မမြင်ဖူးတဲ့ ငါ
၉၅။	လင်းရောင်နီစော	ပါပီတယ်ဆပ်သွားဖူး နန်းဦးကဗျား
၉၆။	Tsukimi	စာကျက်ချင်စိတ်
၉၇။	ခဲတ်	တစ်ပတ်အတွင်း MOVE ON လုပ်နည်း
၉၈။	စူးရှမေ	ရှင်သန်ခြင်းရဲ့ အဓိပ္ပာယ်
၉၉။	နဂါးမောင်မောင်သဘာဝဂန္ထီရာ	သံမဏိပိညာဉ်
၁၀၀။	စာရိပ်မြိုင်တိုက်ထုတ်ကလောင်စုံ	မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် စာရိပ်မြိုင်
၁၀၁။	စူးရှမေ	ချစ်သော အမျိုးသမီးလေး ထံသို့
၁၀၂။	မြသွေးနှင်းသီ	အလွမ်းပြည်ကို ရေးတဲ့စာ

စာရိပ်မြိုင်စာပေမှ ထွက်ရှိပြီးသော စာအုပ်များ

စဉ်	စာရေးဆရာအမည်	စာအုပ်အမည်
၁၀၃၈	လွန်းစေငြိမ်း	ကြေးမုံနွမ်းခြွေ
၁၀၄၈	ထွန်းတောက်ထွင်သင်္ချာ	သံယောဇဉ်တွယ်...နွယ်
၁၀၅၈	ထက်ဘုန်းရှိန် ဆည်းခေ	အနုပညာပြောက်စွာ ခိုးယူခြင်း
၁၀၆၈	စူးရှမေ	အဝါရောင် စုဘူးထဲမှာ ပျော်ရွှင်ခြင်းတွေ ရှိတယ်
၁၀၇၈	နေမျိုး	ဒဿနပညာရှင် ရောက်ရှိခြင်း
၁၀၈၈	ဘုန်းမောင်ဦး	ပျော်ချင်ယောင် မဆောင်နဲ့
၁၀၉၈	သက်ထားရွှေဝင်(THSS)	ရှင်သန်နေမယ့် နေ့ရက်များ
၁၁၀၈	နိုင်နိုင်စနေ	ရက် ၁၀၀ ရဲ့ ဒိုင်ယာရီ
၁၁၁၈	ရုမြတ်ချစ်	ပျော်လင့်ချက်တို့ ရှင်သန်ရာ စာကြည့်တိုက်
၁၁၂၈	မိုင်ရာ	တစ္ဆေမှတ်စု
၁၁၃၈	နိုင်နိုင်စနေ	ဘဝအတွက် လိုအပ်တဲ့ အားဆေး
၁၁၄၈	စူးရှမေ	စိတ်လုံခြုံမှု ရပ်ဝန်းငယ်
၁၁၅၈	နိုင်နိုင်စနေ	ပျော်ရွှင်တဲ့ အပြုံးပွင့် ဖန်ဆင်းခြင်း
၁၁၆၈	ဧဝီသို	ငါ့မိသားစု ရှင်သန်သွားတော့မလို့
၁၁၇၈	အာကာဦး	ကလာရာနှင့် ရှင်နေမင်း
၁၁၈၈	သော်တာအေးလဲ့	လရိပ်ပိုးမျှင်
၁၁၉၈	သခင်ဘသောင်း	အေးစစ်ကျော့ပီးပီး
၁၂၀၈	နိုင်နိုင်စနေ	ကိုယ့်နေ့ဦးမှာသာ ပွင့်တဲ့ပန်း
၁၂၁၈	ကိုတာ	ဝင်နှင့် အနုပညာ
၁၂၂၈	ကြည်မင်းခေါင်	ရှေ့ဆက်သွားပါ
၁၂၃၈	ဘုန်းမောင်ဦး	သံမဏိစိတ်ဓာတ်
၁၂၄၈	ရွှေဉာဏ်	လူချစ်လူခင်များသော ဘဝကို တည်ဆောက်နည်း
၁၂၅၈	မင်းခန့်ပြည့်	ခင်မင်ရင်းနှီးမှု တံတားများ
၁၂၆၈	လင်းရောင်နီစသော	ကျေးတောသူ
၁၂၇၈	နေမျိုး	စာရေးစားပွဲထိုင်တဲ့နေ့
၁၂၈၈	နိုင်နိုင်စနေ	နွေးထွေးကြင်နာတဲ့ ကော်ဖီတစ်ခွက်
၁၂၉၈	နိုင်နိုင်စနေ	အချိန်နဲ့အတူ ပျောက်ကွယ်သွားတဲ့ သူ့
၁၃၀၈	ရေမံ	ဆော်လပွန်မှော်ဝင်ကျမ်း
၁၃၁၈	အာကာဦး	ရိုးရှင်းတဲ့ ရမ္မက်
၁၃၂၈	လင်းခါး	ဖန်ပုလင်းထဲက အသဲကွဲ ပုစဉ်းပျံ
၁၃၃၈	ရုမြတ်ချစ်	ကြောင်တစ်ကောင်နှင့် သုံးရက်တာ

mgyoe.com

သခင်ဘသောင်း
(၇ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉၀၁ - ၂၁ ပြီ ၁၉၈၁)

တို့ဗမာအစည်းအရုံးကို စတင် တည်ထောင်သူများအနက် တစ်ဦးဖြစ်ပြီး သခင်အမည်ကို ပထမဦးဆုံး ခံယူခဲ့သူ မြန်မာစာရေး ဆရာကြီး သခင်ဘသောင်းကို ၁၉၀၁ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၇ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် အဘ ဦးမြစ်၊ အမိ ဒေါ်လေးခင် မကွေးတိုင်း၊ နတ်မောက်မြို့နယ်၊ ဂွေးချိုဒိုင်ကုန်းရွာတွင် ဖွားမြင်သည်။ မွေးချင်း လေးယောက်အနက် ဒုတိယမြောက် ဖြစ်သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူမှာ သီပေါမင်းလက်ထက် နန်းတွင်းလက်ဖက်ရည်တော်၊ နောင်တွင် တောင်တွင်းကြီး စစ်ကဲတော်မင်းအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့သူဖြစ်သည်။

၁၉၀၆ ခုနှစ်တွင် တောင်တွင်းကြီးမြို့ ဗိမ္မာန်ကျောင်းတွင် မြန်မာစာ စသင်သည်။ ထို့နောက် မြို့သစ်မြို့ ဦးစိုးမင်း၏ တိုင်းရင်း မြန်မာ မူလတန်းကျောင်းတွင် ဆက်လက် ပညာသင်ခဲ့သည်။

၁၉၁၄ ခုနှစ်တွင် မကွေး ဒီစကြိတ် လေးတန်းအစိုးရစစ် စာမေးပွဲ၌ မြို့သစ်တစ်နယ်လုံးတွင် ပထမ ရသည်။ မြို့သစ် မြို့အုပ် ဦးတုတ်ကြီး (နောင် သရာဇ ဦးတုတ်ကြီး)၏ ရွှေတံဆိပ်ဆု ချီးမြှင့် ခံရသည်။

၁၉၁၅ ခုနှစ်တွင် တောင်တွင်းကြီးမြို့ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ

- အစိုးရ အလယ်တန်းကျောင်းတွင် ပညာသင်သည်။ ထို့နောက် မန္တလေးမြို့ ဗုဒ္ဓသာသနနက္ခဟ အထက်တန်းကျောင်း (B.T.N) သို့ ပြောင်းရွှေ့ပညာသင်သည်။ အဆိုပါကျောင်း ကျောင်းအုပ်ကြီး မှာ ဦးထွန်းရှိန် (ဖေပုရှိန် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး) ဖြစ်သည်။

၁၉၁၈ ခုနှစ်တွင် ခုနစ်တန်း၌ စကောလားရှစ် ပညာသင်ဆု ရ၍ လစဉ် ချီးမြှင့်ငွေ ၈ ကျပ် ရရှိသည်။ ထိုနှစ်တွင် ဖခင် ကွယ်လွန်သောအခါ ကျောင်းအုပ်ကြီး ဦးထွန်းရှိန်၏ အထောက်အပံ့ ပျိုးထောင်မှုဖြင့် ပညာဆက်၍ သင်ကြားခဲ့သည်။

၁၉၁၉ ခုနှစ် ရှစ်တန်းကျောင်းသားဘဝတွင် ဝံသာနု နိုင်ငံရေးကို စိတ်ပါဝင်စားပြီး ဗဟိုစည် သတင်းစာတွင် ဆောင်းပါးများ ရေးသည်။ နယူးဘားမား သတင်းစာတွင်လည်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ဆောင်းပါးများ ရေးသားခဲ့သည်။

၁၉၂၀၊ ဒီဇင်ဘာ ၅ ရက်တွင် စတင်သော ပထမကျောင်းသား သပိတ်တွင် ကျောင်းအုပ်ကြီးကို ကန်တော့၍ ဦးဆောင် သပိတ်မှောက်ခဲ့သည်။ မန္တလေးသပိတ်မှောက် ကျောင်းသားများ၏ ခေါင်းဆောင် ကိုယ်စားလှယ် ငါးဦးတွင် တစ်ဦးအဖြစ် ရွေးချယ်ခံရသည်။ ထို့နောက် ရန်ကုန်မြို့တွင် ကျင်းပသော သပိတ်ကိုယ်စားလှယ်များ အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ခဲ့သည်။

၁၉၂၁၊ ဇန်နဝါရီ ၁၄ ရက်တွင် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များ၏ ကိုလိုနီပညာရေးကျောင်းများနှင့် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ လုံးဝ ပြန်မတက်ကြောင်း ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်ချိန်မှစ၍ ဆယ်တန်းကျောင်းသားဘဝကို အပြီးအပိုင် စွန့်ခဲ့သည်။ ထိုနှစ် နိုဝင်ဘာနှင့် ဒီဇင်ဘာလများအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာသော ခိုင်အာခီအုပ်ချုပ်ရေး စုံစမ်းရေး ဝှိုက်ကော်မတီအား ဝံသာနုခေါင်းဆောင် ဦးဘသိန်းနှင့်အတူ ဦးဆောင်၍ မန္တလေးမြို့တွင် ဆန္ဒပြခဲ့ရာ အဆိုပါ ဆန္ဒပြမှုအတွက် အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင်ဒဏ် ၁ လ အရေးယူခံရသည်။

၁၉၂၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း အင်္ဂလန် အိမ်ရှေ့ ဥပရာဇာ ဝေလမင်းသား (Prince of Wales) မြန်မာပြည် လာရောက်

mgyoe.com

ရာ မြန်မာပြည် အတွင်းဝန်ချုပ် စီအက်ဖ်လုဗ်ဆုမ်း (C.F. Lovisohn) ၏ မန္တလေး၊ စစ်ကိုင်း၊ ကျောက်ဆည် ဒီစကြိုတ် သုံး မြို့နယ်မှ ၄၈ နာရီအတွင်း ထွက်ခွာရန် အမိန့်ကို ဆန့်ကျင်သဖြင့် ထောင်ချခံခဲ့ရသည်။

၁၉၂၂ နှင့် ၁၉၂၃ ခုနှစ်အတွင်း အမျိုးသားကျောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ မန္တလေး၊ ရွှေဘို၊ ပုသိမ်မြို့များတွင် စေတနာ့ဝန်ထမ်း၊ အမျိုးသား ကျောင်းဆရာအဖြစ် ဆောင်ရွက် ခဲ့သည့်အပြင် ပုသိမ်အမျိုးသားကျောင်းတွင် တစ်နှစ်ခန့် တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၂၄ နှင့် ၁၉၂၅ ခုနှစ်အတွင်း လွယ်အိတ်ကြီး ဦးဘလှိုင် တည်းဖြတ်သော နယူးဘားမား အင်္ဂလိပ်သတင်းစာတွင် လက် ထောက်အယ်ဒီတာအဖြစ် ခေတ္တလုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် အတွင်းဝန်ရုံးရှိ ကင်းဝန်မင်းကြီး ပိဋကတ်တိုက်တွင် လက်ထောက် ပိဋကတ်တိုက်မှူးအဖြစ် အလုပ်လုပ်ရာ လစာ ၇၅ ကျပ် ရသည်။ စာနယ်ဇင်းများတွင် ဆောင်းပါးများ ရေးသားသည်။

၁၉၂၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလထုတ် ဂန္ထလောကမဂ္ဂဇင်း (The World of Books) ၏ တတိယမြောက် ဘာသာပြန်ပြိုင်ပွဲ၌ ပထမဆုံး အကြိမ် ပထမဆု ရရှိသည်။ ဂန္ထလောက ဘာသာပြန်ဆုကို ငါး ကြိမ်တိုင်တိုင် ဆက်တိုက်ရရှိသဖြင့် ဆက်လက်၍ ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်မရ တော့ပါ။

ထို့နောက် ၁၉၂၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် ဂန္ထလောက မဂ္ဂဇင်း ၏ မြန်မာပိုင်း တည်းဖြတ်သူအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခံရသည်။ လစာ ၄၄၅၀ ကျပ် ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ ပညာပြန့်ပွားရေးအသင်း ၏ အတွင်းရေးမှူး တာဝန်ကိုလည်း ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးရသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် မဂ္ဂဇင်းတည်းဖြတ်သူအဖြစ်သာ ဆောင်ရွက်သည်။ ပြင်သစ် ပြဇာတ်ဆရာကြီး မော်လ်ယဲ (Moliere) ၏ Le Medecin Malgre Lui (အင်္ဂလိပ်အမည် The Doctor Perforce) ကို 'ဆရာ ဝန်ပါပဲ' အမည်ဖြင့် မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆိုပြီး မြန်မာပြည်စာအုပ် တိုက်မှ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ မြန်မာစာပေတွင် ပထမဦးဆုံးသော

mgjoe.com

အနောက်တိုင်းဟန် ပြဇာတ် ဖြစ်သည်။

၁၉၂၉ နှင့် ၁၉၃၀ ခုနှစ်တွင် ပါမောက္ခရေးနေ့၏ The Outline of General History ကို 'ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်ချုပ်' အမည်ဖြင့် ဘာသာပြန်ရာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ပါမောက္ခများ ဦးဆောင်သော အဖွဲ့မှ ရွေးချယ်ပေးအပ်သော ဝေလမင်းသားဆုကို ရရှိသည်။ ဆုငွေ ၁၀၀၀ ကျပ် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ဆုငွေကို တို့ဗမာအစည်း အရုံးအတွက် အသုံးပြုခဲ့သည့်အပြင် စာမူကိုလည်း တို့ဗမာအစည်း အရုံးသို့ လှူဒါန်းခဲ့သည်။ စာအုပ်အဖြစ်မူ ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိ ချေ။

၁၉၃၀ တွင် ဒေါ်ကျင်နှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့သည်။ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်တွင် ဘာသာပြန်နည်းပြအဖြစ် လုပ်ကိုင်သည်။ တက္ကသိုလ်တွင် အမျိုးသားနိုင်ငံရေး ဝါဒဖြန့်မှုများကြောင့် နည်းပြ ဆရာအဖြစ်မှ ရပ်စဲခံရသည်။ ပါမောက္ခဦးဖေမောင်တင် ဦးဆောင် သော တက္ကသိုလ်ဝေါဟာရများ မြန်မာပြန်ဆိုရေးအဖွဲ့တွင် ပါဝင် ခဲ့သည်။ ထိုနှစ်မေလတွင် ဝိုင်အမ်ဘီ သခင်တင်နှင့်အတူ တို့ဗမာ သီချင်းကို ရေးသားခဲ့သည်။ မေလ ၃၀ ရက်တွင် တို့ဗမာအစည်း အရုံး စတင်တည်ထောင်သောနေ့အဖြစ် သတ်မှတ်ကြသည်။ ဇူလိုင် ၁၉ ရက်၊ စနေနေ့ညတွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် သထုံဆောင် သဟာယနှင့် စာဖတ်ခန်း၌ ကျောင်းသားများရှေ့တွင် တို့ဗမာ သီချင်းကို ပထမဆုံးအကြိမ် အခမ်းအနားဖြင့် သီဆိုခဲ့သည်။ ထိုသို့ သီဆိုနိုင်ရန် သင်္ချာနည်းပြ ဦးထွန်းအံ၊ မြန်မာစာနည်းပြ ဦးညွန့်၊ ကျောင်းသား ကိုနု၊ ကိုဗစိန်တို့က ဝိုင်းဝန်း ကူညီကြသည်။ ဇူလိုင် ၂၀ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ ညနေ ၅:၀၀ နာရီတိတိတွင် ရွှေတိဂုံစေတီ တော် ရာဟုထောင့်ရှိ ဦးစံထွန်း တန်ဆောင်းသစ်ကြီးတွင် တို့ဗမာ သီချင်းကို သီဆို၍ အများပြည်သူများအား သီချင်းအဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပြခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာလတွင် ရွှေတိဂုံကုန်းတော်တွင် ကျင်းပ သော မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ လူငယ်များအစည်းအရုံး၏ အမှု ဆောင်အဖြစ် အရွေးချယ်ခံရသည်။ ၁၉၃၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ဂန္ထလောကမဂ္ဂဇင်း မြန်မာပိုင်း တာဝန်ခံအယ်ဒီတာအဖြစ်မှ နုတ်

ထွက်ခဲ့သည်။

၁၉၃၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ ၂၁ ရက်၊ စနေနေ့တွင် တို့ဗမာ သတင်းစဉ် အတွဲ ၁၊ အမှတ် ၁ ကို ထုတ်ဝေ၍ တို့ဗမာဝါဒကို ဖြန့်ချိသည်။ တို့ဗမာသတင်းစဉ် အတွဲ ၂၊ အမှတ် ၁ ထုတ်ဝေအပြီး တွင်မူ ရပ်စဲသွားသည်။ တို့ဗမာဝါဒဖြန့်ရန် သခင်ဗစိန်နှင့်အတူ ရေနံချောင်းသို့ သွား၍ ဂျီစီဘီအေ သမ္မတ ဦးစိုးသိမ်းနှင့် ဆွေးနွေး ခဲ့သည်။ ထိုနှစ်ဇူလိုင်လ ၄၊ ၅၊ ၆ ရက်များတွင် ဒြဲအမှတ် ၃၃၊ ရေတာရှည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့တွင်ရှိသော သခင်ဘသောင်း နေအိမ် တွင် တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ ပထမဆုံးသော ညီလာခံသဘင်ကို ကျင်းပသည်။ ၎င်းညီလာခံသို့ ဘိလပ်ပြန် သခင်သိန်းမောင်၊ သန်လျင်မှ သခင်လှဘော်၊ ဘိုကလေးမှ သခင်သိန်းဟံ၊ တောင်ငူမှ သခင်ထွန်းရွှေ၊ ရေနံချောင်းမှ သခင်ဗတင်တို့ တက်ရောက်ကြ သည်။ စုစုပေါင်း ကိုယ်စားလှယ်ခြောက်ဦးသာ ရှိသည်။ နိုဝင်ဘာ လတွင် ရွှေဘိုမြို့ ခိုင်အာခီ ကြားဖြတ်ရွေးကောက်ပွဲသို့ အမတ် လောင်းအဖြစ် ဝင်ရောက် အရွေးခံ၍ တို့ဗမာဝါဒကို ဖြန့်ဖြူးခဲ့ သည်။ ရွေးကောက်ပွဲတွင်မူ ရှုံးနိမ့်ခဲ့သည်။ ရွေးကောက်ပွဲပြီးပြီးချင်း ရွှေဘိုအရေးပိုင်၏ ၂၄ နာရီအတွင်း ရွှေဘိုမှ ထွက်ခွာရန် အမိန့် နှင့် ပုဒ်မ ၁၄၄ ကို ဖိဆန်သောကြောင့် ရုံးတင်တရားစွဲခံရသည်။ ရွေးကောက်ပွဲအတွက် အကူအညီပေးရန် လိုက်ပါလာကြသော သခင်သိန်းမောင်ကြီး၊ သခင်ဗစိန်၊ သခင်ထွန်းရွှေတို့နှင့်အတူ ထောင်ဒဏ် သုံးလ ကျခံခဲ့ရသည်။ ၎င်းတို့ကို ရွှေဘိုထောင်မှ မန္တလေးထောင်သို့ ချက်ချင်း ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။

၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ ရန်ပုံငွေ ရှာဖွေ ရေး၊ စည်းရုံးဝါဒဖြန့်ချိရေးနှင့် တို့ဗမာဝါဒကို စနစ်တကျ အကွရာ တင်ရေးကိစ္စများတွင် သခင်သိန်းမောင်ကြီးနှင့် သဘောထားကွဲလွဲ ၍ အစည်းအရုံးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရာမှ ရပ်နားခဲ့သည်။

၁၉၃၆ ခုနှစ်တွင် ငွေအတုလုပ်ငန်းကြောင့် ရာဇဝတ်မှုဖြင့် ထောင်ကျခဲ့သည်။ ထောင်ကျနေစဉ် သောမတ်ဟာဒီ (Thomas Hardy) ၏ Tess of the d'Urbervilles ဝတ္ထုကို မှီးသော 'ပန်းသာမ

mgjoe.com

စာအုပ်၊ ဆွန်ယက်ဆင်၏ ‘ဆန်မင်ချူအီ’ ‘စားဝတ်နေရေး လူမှု အခြေခံသုံးရပ်’၊ ဖိလစ်ပိုင် မျိုးချစ်ခေါင်းဆောင် ‘ဒေါက်တာဂျီဆေ ရီဇော် အတ္ထုပ္ပတ္တိ’ တို့ကို ရေးသား၍ နဂါးနီ စာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၄၂ ခုနှစ် ဂျပန်ခေတ်တွင် သခင်ထွန်းအုပ် ဦးစီးသော ဘာသာပြန်ဌာနတွင် ခေတ္တဝင်လုပ်သည်။ ထို့နောက် အလုပ်မှ နုတ်ထွက်ပြီး ရွှေဂုံတိုင်တွင် လက်ဖက်ရည်နှင့် ထမင်းဆိုင် တွဲဖက် ဖွင့်ကာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းသည်။ ထို့ပြင် ဒေါက်တာသခင် ဘသောင်း အမည်ခံ၍ ဟိုမိုပက်သီ ခေါ် ဂျာမန်ဆေးပညာဖြင့် ဆေးကုသသော အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် အင်္ဂလိပ်များ ပြန်လည်ဝင်ရောက်စတွင် စကော့ဇေး (ဗိုလ်ချုပ်ဇေး) တွင် ထမင်းဆိုင် ဖွင့်သည်။ ထို့နောက် ဆူးလေဘုရားလမ်း၊ နေပြည်တော် ရုပ်ရှင်ရုံနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်နေရာဖြစ်သော အမှတ် ၁၉၇ တွင် ရောင်ဒဗ္ဗ မိဆုံစားပွဲရုံ ဖွင့်၍ အသက်မွေးခဲ့သည်။ ထိုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၁ ရက်တွင် ရွှေတိဂုံကုန်းတော်၌ ကျင်းပသော ရန်ကုန်စီရင်စု တို့ဗမာအစည်းအရုံး ညီလာခံသဘင်တွင် အမျိုးသားရေးဝါဒနှင့် ကွန်မြူနစ်ဝါဒအကြောင်း နှိုင်းယှဉ် ဟောပြောခဲ့သည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ခေါင်းဆောင်များ လုပ်ကြံခံရသောအခါ ဝါဒမတူသော နိုင်ငံရေးသမားတစ်ဦးအနေဖြင့် အဖမ်းခံရသည်။ လုပ်ကြံသူ တရားခံများ ပေါ်ပေါက်ပြီးသည့် အခါတွင်မှ ပြန်လည်လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။

၁၉၅၀ ခုနှစ်ဝန်းကျင်တွင် ဗမာ့ခေတ် သတင်းစာ၌ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး ဝေဖန်ချက်များကို ‘ငါပြောမယ် ရွှေဘုရင်ရဲ့’ ပင်တိုင်ခေါင်းစဉ်ဖြင့် အပတ်စဉ် ဆောင်းပါးများ ရေးသားသည်။ ထို့ပြင် ‘လောကနိဗ္ဗာန်’ အခန်းဆက် ဝတ္ထုရှည်နှင့် ‘ဒီမိုကရေစီဆိုဒါ’ စသည့် နိုင်ငံရေးကျမ်းများကို အခန်းဆက် ရေးသားသည်။

၁၉၅၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီ ၃ ရက်တွင် The Commentator အမည်ရှိ အင်္ဂလိပ်သတင်းစာကို တက်တိုးနှင့်အတူ အယ်ဒီတာအဖြစ်

mgyoe.com

ဆောင်ရွက်သည်။ သခင်ဘသောင်း ကလောင်အမည်အပြင် Dr. Gon Min အမည်ဖြင့်လည်း နိုင်ငံရေး ဝေဖန်ချက် ဆောင်းပါးများကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားသည်။

၁၉၅၇ နှင့် ၁၉၅၈ ခုနှစ်များတွင် ဖ. ဆ. ပ. လ အစိုးရလက်ထက် မြန်မာ့ရုပ်ရှင် အဆင့်အတန်းမြှင့်တင်ရေး အကဲဖြတ်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန လူမှုဆက်ဆံရေးတပ်မှ ဦးစီးထုတ်ဝေသော 'မြန်မာနှင့်ကမ္ဘာ' စာစောင်တွင် အယ်ဒီတာအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။

၁၉၅၉ နှင့် ၁၉၆၀ ခုနှစ်များတွင် 'ကမ္ဘာပတ်လည် ရက်ရှစ်ဆယ်' စာအုပ်ဖြင့် ယူနက်စကို ဘာသာပြန်ဆုကို ရရှိသည်။

၁၉၆၀ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲတွင် တစ်သီးပုဂ္ဂလ အမတ်လောင်းအဖြစ် နတ်မောက်အရှေ့ပိုင်း မဲဆန္ဒနယ်မှ ဝင်ရောက်အရွေးခံခဲ့သော်လည်း ရှုံးနိမ့်သည်။ မဲပွဲအမှတ်တံဆိပ်မှာ ဒီမိုကရေစီ လှည်းတံဆိပ်ဖြစ်သည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၄ ရက်မှ စတင်၍ အသံလွှင့်ရုံ ပြန်ကြားရေးဌာနတွင် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံရသည်။ ထို့နောက် ပြန်ကြားရေးရုံး စိစစ်ရေးမှူး၊ ရုပ်ရှင်စိစစ်ရေးအဖွဲ့တို့တွင် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၃ ရက်မှ ၁၈ ရက်အထိ အမှတ် ၃၆၁၊ ပြည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့ရှိ စာပေဗိမာန်တွင် ကျင်းပသော သိပ္ပံစာပေနွဲ့နှောဖလှယ်ပွဲ၌ 'သိပ္ပံဝတ္ထုရေးနည်း' စာတမ်းကို တင်သွင်း ဖတ်ကြားခဲ့သည်။

၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၃ ရက်မှ ၂၇ ရက်အထိ ရန်ကုန်မြို့၊ ကုန်သည်လမ်းရှိ ဂန္ဓိခန်းမဆောင်တွင် ကျင်းပသော ဘာသာပြန်စာပေ နွဲ့နှောဖလှယ်ပွဲ၌ 'ဘာသာပြန်သူတစ်ဦး၏ အတွေ့အကြုံနှင့် ထင်မြင်ချက်များ' စာတမ်းကို တင်သွင်းခဲ့သည်။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်ဝန်းကျင်တွင် Working People's Daily တွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ဆောင်းပါးများ ရေးသားခဲ့သည်။

mgyoe.com

၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၇ ရက်တွင် အသက် ၇၀ ပြည့် မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ်ပွဲကို ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း၊ နယူးဝှမ်းချူး ဟိုတယ်၌ တပည့်တပန်းများ၊ မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာများ ဦးဆောင် ကျင်းပခဲ့သည်။ သခင်ဘသောင်း၏ အသက် ၇၀ ပြည့် ဂုဏ်ပြု အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အိုးဝေဂျာနယ် အမှတ်စဉ် ၆၁ ကို ထုတ်ဝေ ခဲ့သည်။

၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၇ ရက်တွင် နိုင်ငံတော်ကောင်စီ၏ နိုင်ငံဂုဏ်ရည်ဘွဲ့ (ပထမအဆင့်)ကို ချီးမြှင့်ခြင်း ခံရသည်။ ဆုငွေ သုံးသောင်းကျပ်နှင့် လစဉ်ထောက်ပံ့ငွေ ခြောက်ရာကျပ် ရရှိသည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၁ ရက် ညနေ ၅ နာရီ ၃၀ မိနစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ဆူးလေဘုရားလမ်း၊ အမှတ် ၂၂၂ တိုက်ခန်းတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဇနီး ဒေါ်သန်းကြည်၊ သားတစ်ယောက်၊ သမီး တစ်ယောက် ကျန်ရစ်သည်။

ဂျူးစ်ဗန်း
(ဂ ပေဖော်ဝါရီ ၁၈၂၈ - ၂၄ မတ် ၁၉၀၅)

ပြင်သစ်လူမျိုး စာရေးဆရာကြီး ဂျူးစ်ဗန်းအား ပြင်သစ်ပြည် နန်တီမြို့၌ ၁၈၂၈ ခုနှစ်က ဖွားမြင်လေသည်။ ဖခင်ဖြစ်သူမှာ ဝတ်လုံတော်ရတစ်ဦးဖြစ်၍ ဂျူးစ်ဗန်းကိုလည်း မိမိနည်းတူ ဥပဒေ ပညာနှင့် အသက်မွေးစေလိုရကား ယင်းပညာကို သင်စေ၏။ သို့သော် ဗန်းသည် ထိုပညာကို ဖြစ်မြောက်အောင် မသင်ဘဲ စာရေးခြင်း၌သာ မွေ့လျော်၏။

ဗန်းသည် အလွန်ဆန်းကြယ်သော စိတ်ကူးရှိသူ ဖြစ်၏။ သူ့ခေတ်က သိပ္ပံဆရာများပင် မတွေးတောနိုင်သေးသော အတွေးအခေါ်တို့ဖြင့် သိပ္ပံစိတ်ကူးယဉ်ဝတ္ထု မြောက်မြားစွာ ရေးသားခဲ့သည်။ နှောင်းခေတ်များ၌ သူ ရေးသားခဲ့သော စိတ်ကူးတို့သည် အကောင်အထည် ပေါ်လာခဲ့သဖြင့် သိပ္ပံပညာလောက၏ ချီးကျူးခြင်းကို ခံခဲ့ရလေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် သူ့ခေတ်က လူတို့ မကြားဖူး၊ မစဉ်းစားဖူးသေးသည့် ရေငုပ်သင်္ဘော၊ လေယာဉ်ပျံ၊ မိုးထိအဆောက်အအုံ၊ တင့်ကား အစရှိသော တီထွင်မှုများအကြောင်းကို သူ့စာအုပ်များ၌ စိတ်ကူးဖြင့် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ရာ နောင်တစ်ခေတ်၌ ထိုအရာများသည် တကယ်ဖြစ်မြောက်လာခဲ့လေသည်။

ဗန်း၏စာများသည် စိတ်ကူးဉာဏ်သက်သက်ဖြင့် ရေးသားထား
သည်မှန်သော်လည်း သိပ္ပံနည်းအရ တွက်ပုံချက်ပုံ စိတ်ကူးပုံများ
မှာ အလွန် ယုတ္တိယုတ္တာ ရှိလှသဖြင့် ခေတ်ပြိုင်သိပ္ပံဆရာကြီးများ
သည် ထိုစာတွေကို ဖတ်ပြီးလျှင် ဗန်း၏ တွက်နည်းချက်နည်းများ
ကို တကယ်ပင် စစ်ဆေးကြည့်ရှုခဲ့ရသည်ဟု ဆိုလေသည်။

ဤ‘ကမ္ဘာပတ်လည် ရက်ရှစ်ဆယ်’ စာအုပ်မှာ ဗန်း၏ စာများ
အနက် အလွန်ထင်ရှားသော စာအုပ်ဖြစ်လေသည်။ မူလ ရေးစဉ်
အခါက ပြင်သစ် သတင်းစာတစ်စောင်၌ ဝတ္ထုရှည်အဖြစ် တစ်ပတ်
ပြီးတစ်ပတ် ရေးသားခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ဝတ္ထုမဆုံးမချင်း စာဖတ်ပရိ
သတ်က စွဲလမ်းစွာ ဖတ်ရှုခဲ့၏။ ကြော်ငြာတန်ဖိုးကို အလွန်နားလည်
သော ဥရောပနှင့် အမေရိကန် ပင်လယ်ကူး သင်္ဘောကုမ္ပဏီကြီး
များက ဤဝတ္ထုမှ ဇာတ်လိုက်ဖြစ်သူအား မိမိတို့ ကုမ္ပဏီပိုင်သင်္ဘော
ဖြင့် စီးပြီး ခရီးသွားသည်ဟု ဝတ္ထုထဲ၌ ထည့်၍ ရေးလျှင် ငွေ
အမြောက်အမြား ပေးပါမည်ဟု ဗန်း၏ထံသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့ဖူးလေ
သည်။ မည်မျှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည်ကို ဝတ္ထု၌ ဖတ်ရှုအကဲ
ခတ်ကြပါကုန်။

အခန်း (၁)

၁၈၇၂ ခုနှစ်တွင် မစ္စတာ ဖိလိယတ်ဖောက်သည် အင်္ဂလန်ပြည် လန်ဒန် မြို့ ဗာလင်တန်ဥယျာဉ်၊ ဆားဗီးတန်း၊ အမှတ် ၇ ရှိ ၁၈၁၄ ခုနှစ်က စာရေးဆရာကြီး ယှယ်ရီဒန် သေဆုံးသည့်အိမ်တွင် နေသည်။ မစ္စတာဖောက်သည် နာမည်ကျော်ကြားမှုကို အမြဲတမ်း ရှောင်ရှားနေဟန် ရသော်လည်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအသင်းတွင် အထင်ရှားဆုံး အသင်းသားများအနက် တစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ သူ့အကြောင်းကို သိသူ အလွန်နည်းသည်။ သူသည် လောကအကြောင်းကို ကောင်းစွာသိသော လူရည်မွန်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူသည် မုတ်ဆိတ်ဖားလျားနှင့်ဖြစ်သော်လည်း အင်မတန် အရွယ်တင်သဖြင့် အသက်တစ်ထောင်ရှိသည့်တိုင် အရွယ်ကျမည့် လက္ခဏာပြမည့်သူ ဟုတ်ဟန်မတူ။

မစ္စတာဖောက်သည် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်မှာ မှန်သော်လည်း လန်ဒန်မြို့သားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်နိုင်ရန် အကြောင်း အလွန်နည်းသည်။ သူ့ကို ငွေကြေးဖလှယ်မှုခိုင်တွင်လည်း မတွေ့ရ။ ဘဏ်တိုက်တွင်လည်း မတွေ့ရ။ နေပြည်တော်၏ စီးပွားရေးဌာနများတွင်လည်း မတွေ့ရ။ သူပိုင်သင်္ဘောများ လန်ဒန်ဆိပ်ကမ်းသို့ လာသည်ဟုလည်း မရှိ။ သူသည် အစိုးရအမှုကိုလည်း မထမ်းရွက်။ ဝတ်လုံရ ရှေ့နေအတတ်သင် အဖွဲ့များတွင်လည်း မပါဝင်စဖူး။ ကုန်ထုတ်လုပ်သူလည်း မဟုတ်။ ကုန်သည်လည်း မဟုတ်။ တောင်သူလယ်သမားလည်း

မဟုတ်။ ထို့ပြင် သိပ္ပံပညာအသင်းများတွင်လည်းကောင်း၊ အနုပညာအသင်းများ တွင်လည်းကောင်း ပါဝင်သူလည်း မဟုတ်။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး အသင်းသား တစ်ယောက် ဖြစ်သည်ဆိုသော ဂုဏ်မှတစ်ပါး သူ့တွင် အခြား ဘာဂုဏ်မျှမရှိ။

အသင်းသား ဖြစ်ခွင့်ရဖို့ အင်မတန် ခဲယဉ်းသော ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး အသင်း၌ မစ္စတာဖောက် အသင်းသားတစ်ယောက် ဖြစ်လာခြင်းမှာ သူနှင့် ငွေကြေး အဆက်အသွယ်ရှိသော ဗာရင်း အိမ်သားတစ်စုက ထောက်ခံခြင်းကြောင့် ဖြစ် သည်။ သူက ပေးရန်ရှိသော ငွေကြေးများကို သူ့ဘဏ်တိုက်က အမြဲ အချိန်မှန်စွာ ထုတ်ပေးသည်။

မစ္စတာဖောက်သည် လူချမ်းသာတစ်ယောက်ဖြစ်သည်မှာ ယုံမှားဖွယ် မရှိ။ သို့ရာတွင် သူနှင့် အင်မတန် ချစ်ကျွမ်းဝင်သူများပင်လျှင် ဘယ်နည်းနှင့် သူ ချမ်းသာနေသည်ကို မသိကြ။ ထိုအကြောင်းကို သူ့ကိုယ်တိုင်က ဖွင့်၍ ပြောဖို့ဆို သည်မှာ ခဲယဉ်းလှသည်။ သူသည် အသုံးမဖွား။ သို့ရာတွင် ကပ်စေးလည်း မနည်း။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် မွန်မြတ်သော ကိစ္စ၊ အသုံးကျသော ကိစ္စ၊ အများ အကျိုးရှိသော ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်လာတိုင်း လူမသိ သူမသိ ပေးကမ်း ထောက်ပံ့ တတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အများအားဖြင့် ထိုသို့ ပေးကမ်းထောက်ပံ့ရာတွင် သူ့အမည်ကို ထုတ်ဖော်ခြင်းမပြု။ သူသည် စကားလည်း အင်မတန် နည်းသည်။ ဘာကြောင့် ထိုကဲ့သို့ စကားနည်းကြောင်းကိုလည်း မည်သူမျှ မသိကြရ။ သူ၏ နေ့စဉ်ကျင့်ဝတ်ကို လူတိုင်း မြင်နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် သူပြုလုပ်လေသမျှ အလုပ် များမှာ ယခင်က သူ အမြဲပြုလုပ်ခဲ့သော အလုပ်များနှင့် လုံးဝခြားနားခြင်း မရှိ သဖြင့် မည်သူမျှ မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်သည်။

သူသည် ခရီးများစွာ သွားဖူးသလား။ သွားဖူးဟန် တူသည်။ အဘယ့် ကြောင့်ဆိုသော် ကမ္ဘာအကြောင်းကို သူ့ထက် မည်သူမျှ နှိုက်နှိုက်ကျွတ်ကျွတ် မသိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ လူသူ အရောက်အပေါက် အင်မတန်နည်းသော အရပ်များ အကြောင်းကိုပင် သူသည် နှိုက်နှိုက်ကျွတ်ကျွတ် သိသည်။ ခရီးသွားရင်း ပျောက်ဆုံးသွားသူများအကြောင်း၊ မည်သူမျှ မကြားဖူးသော အရပ်ဒေသများ အကြောင်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့ အသင်းသားများက တောတွေး တောင်တွေး တွေးနေကြသော အခါများတွင် မစ္စတာဖောက်က စကားတိုတိုနှင့် တကယ်ဖြစ် ပျက်နိုင်သည့် အကြောင်းများကို ဝင်၍ ထောက်ပေးသည်။ သူ့တွင် ရပ်ဝေးသို့ လှမ်း၍ မြင်နိုင်သော တန်ခိုးပင် ရှိဟန် ထင်ရသည်။ သူသည် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး

mgyoe.com

သို့ အယုတ်သဖြင့် သူ၏ စိတ်သန္တာန်ဖြင့် လှည့်၍ ကြည့်ဖူးရမည်သာ ဖြစ်သည်။

မစ္စတာဖောက်သည် လန်ဒန်မြို့မှ နှစ်ပေါင်းများစွာ ခွာ၍ မသွားဖူးသည် ကို ယုံမှားဖို့ မရှိ။ သူနှင့် အလွန်ရင်းနှီးစွာ မိတ်ဆွေဖြစ်ခွင့် ရသူများကမူ မစ္စတာဖောက်သည် လန်ဒန်မြို့ကလွဲ၍ ဘယ်ကိုမျှ မရောက်ဖူးဟု ပြောကြသည်။ သူ့တွင် သတင်းစာဖတ်ခြင်း အလုပ်နှင့် ဝှစ်ဖဲရိုက်ခြင်း အလုပ်ကလွဲ၍ အငြီးဖြေမှုအတွက် အခြား ဘာအလုပ်မျှ မရှိ။ သူသည် ဝှစ်ဖဲရိုက်ရာတွင် နိုင်လို၍ ရိုက်ခြင်းမဟုတ်။ ဖဲရိုက်ရလျှင်ပြီးရောဆိုသော သဘောနှင့် ရိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

သူ့စိတ်က ဝှစ်ဖဲရိုက်ခြင်းကို အခက်အခဲတစ်ခုနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် နပန်းလုံးခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်ဟု သဘောထားသည်။ လှုပ်ရှားခြင်းလည်း မပြုရ။ မောပန်းခြင်းလည်း မရှိဘဲနှင့် အကြိတ်အနယ်လုပ်ရသော အလုပ်ဖြစ်သဖြင့် ဝှစ်ဖဲရိုက်ခြင်းကို သူ နှစ်သက်သည်။

မစ္စတာဖောက်တွင် အိမ်ထောင်ရှိသည်ဟုလည်းကောင်း၊ သားသမီးရှိသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးရှိသည်ဟုလည်းကောင်း၊ မိတ်ဆွေရှိသည်ဟုလည်းကောင်း မသိရ။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ တကယ်ပင် ဆန်းသည်။ သူသည် ဆားဗီးတန်းတွင် အိမ်တစ်လုံးနှင့် သူ့ဟာသူ တစ်ယောက်ထီးတည်း နေသည်။ သူ့တွင် အစေခံလည်း တစ်ယောက်တည်းရှိသည်။ သူသည် နံနက်စာရော ညစာပါ အသင်းမှာ စားသည်။ အခန်းလည်း ပြောင်း၍ မစား။ စားပွဲလည်း ပြောင်း၍ မထိုင်။ စားသော အချိန်ကိုလည်း သင်္ချာနှင့်တွက်၍ သတ်မှတ်ထားသည်။ ဧည့်သည်တစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ ကျွေးဖို့ကို မဆိုထားဘိ၊ အခြားအသင်းသားများနှင့်ပင် အတူတူမစား။ ပြီးလျှင် သူသည် သန်းခေါင်ယံတိတိအချိန်တွင် သူ့အိမ်သို့ ပြန်၍ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ချက်ချင်း အိပ်ရာသို့ ဝင်သည်။ အထူးအခွင့်အရေးရသော အသင်းသားများအတွက် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအသင်းက ထား၍ ပေးသော စည်းစိမ်ခံအခန်းများကိုလည်း သူ ဘယ်တော့မျှ အသုံးမပြု။ တစ်နေ့တွင် ၂၄ နာရီ ရှိသည့် အနက် ၁၀ နာရီကို ဆားဗီးတန်းက သူ့အိမ်တွင် အိပ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဝတ်အစား ဝတ်ဆင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ကုန်စေသည်။ သူသည် နံနက်စာကို စားသည်ဖြစ်စေ၊ ညစာကို စားသည်ဖြစ်စေ အသင်း၌ ရှိရှိသမျှ အစားအသောက်ကောင်းမွန်သမျှကို စားပွဲတစ်ခုလုံး ပြည့်နေအောင် မှာ၍ စားသည်။ သူ့ကို စားပွဲထိုးရသူများမှာ အင်မတန် ဣန္ဒြေကြီးသော စားပွဲထိုးများသာဖြစ်သည်။ သူ့ကို စားပွဲထိုးရာတွင်လည်း အင်မတန် သန့်ပြန်ကောင်းမွန်သော ပန်းကန်များ၊ အခင်း

အနီးများကို အသုံးပြုရသည်။ သေရည် သောက်ရာတွင်လည်း အသင်း၌ ရှိသမျှ အကောင်းဆုံး၊ အရှားပါးဆုံး သေရည်များကိုသာ သောက်သည်။

သူ၏ ဆားဗီးတန်းက အိမ်သည် စည်းစိမ်သုခ အကြီးဆုံးအိမ်ဟု မဆို နိုင်သော်လည်း အထူးပင် သပ္ပာယ်နှင့် ပြည့်စုံသော အိမ်ဖြစ်သည်။ သူသည် ဇီဝ မကြောင်သဖြင့် သူ၏ တစ်ယောက်တည်းသော အစေခံသည် သူ၏အမှုကို ကျေပွန် အောင် ရွက်ဆောင်နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် သူ၏အစေခံမှာ သူမတူအောင် သွက် လက်၍ အချိန်မှန်ရသည်။ ဤအောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့သည် သူ၏ အစေခံ ဂျိမ်းဖော်စတာကို သူက အလုပ်ထုတ်ပစ်လိုက်သောနေ့ ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် သူ၏အစေခံက မုတ်ဆိတ်ရိတ်ရန် အပူချိန် ၈၆ ဒီဂရီရှိသည့် ရေခဲကို ပေးရမည့်အစား ၈၄ ဒီဂရီရှိသော ရေခဲကို ပေးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့က ၁၁ နာရီနှင့် ၁၁ နာရီခွဲ အချိန်ကြားတွင် မစ္စတာဖောက်သည် အစေခံသစ်အလာ ကို စောင့်၍နေသည်။

မစ္စတာဖောက်သည် ပက်လက်ကုလားထိုင်တွင် ကျကျနနကြီးထိုင်၍ နေသည်။ သူ၏ ခြေနှစ်ချောင်းကို စစ်ရေးပြ၍ နေသော လက်ပစ်ဗုံးကိုင် စစ်သား ၏ ခြေနှစ်ချောင်းပမာ ပူး၍ထားသည်။ သူ၏ လက်နှစ်ဖက်ကို ဒူးနှစ်ဖက်ပေါ်တွင် တင်၍ထားသည်။ သူ၏ကိုယ်ကို စန့်၍ ထားသည်။ သူ၏ဦးခေါင်းမှာ မတ်၍ နေ သည်။ ထိုအခိုက်တွင် မစ္စတာဖောက်သည် နာရီလက်တံ၊ မိနစ်လက်တံ၊ စက္ကန့် လက်တံ၊ လပြလက်တံ၊ နှစ်ပြလက်တံများပါသော သူ၏နာရီကို တကြည့်တည်း ကြည့်၍ နေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် မစ္စတာဖောက် ထိုင်နေသော အခန်းတံခါးမှ ခေါက်သံ တစ်ချက် ပေါ်လာပြီးလျှင် သူ အလုပ်ထုတ်ပစ်လိုက်သော အစေခံ ဖော်စတာ ဝင်လာသည်။

“အစေခံအသစ် ပါလာပါသည်”ဟု ဖော်စတာက ပြောပြသည်။

ထို့နောက် အသက်သုံးဆယ်ခန့်ရှိ လူလင်တစ်ယောက် ဝင်လာပြီး မစ္စတာ ဖောက်ကို ဦးခေါင်းညွတ်၍ အလေးပြုသည်။

“သင်ဟာ ပြင်သစ်လူမျိုးနော်။ သင့်နာမည်က ဂျန် မဟုတ်လား” ဟု မစ္စတာဖောက်က မေးသည်။

“ဂျိန်းပါ။ ကျွန်တော့်နာမည် အရှည်ကတော့ ဂျိန်းပါစီ ပါတောက်ပါ။ ဒီနာမည်ကို ကျွန်တော်ရတာကတော့ အလုပ်တစ်ခုခုကနေပြီး တခြားအလုပ်တစ်ခု

mjoeye.com

ကို ခဏခဏ ပြောင်းတတ်လို့ပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဟာ ရိုးဖြောင့်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရမည်ဆိုလျှင်တော့ ကျွန်တော်ဟာ အလုပ်အမျိုးမျိုးကို လုပ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ရွာစဉ်လျှောက်ပြီး သီချင်းဆိုတဲ့ အလုပ်ကိုလည်း လုပ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကျွမ်းလည်း ကောင်းကောင်းထိုးတတ်ပါတယ်။ ကြိုးတန်းလည်း ကောင်းကောင်း လျှောက်တတ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်အစွမ်းကို ပိုပြီး ကောင်းကောင်း အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် ကျွမ်းဆရာလည်း လုပ်ဖူးပါတယ်။ ပြီးတော့ ပါရစ်မြို့က မီးသတ်စက်မှာလည်း ဝင်အလုပ်လုပ်ဖူးပြီး အကြီးအကျယ်လောင်တဲ့ မီးကြီးများကိုလည်း ကူညီပြီး သတ်ပေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကျွန်တော် ပြင်သစ်ပြည်က ထွက်လာတာတော့ ငါးနှစ်ရှိပါပြီ။ အင်္ဂလန်ရောက်တော့ လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်ဆီမှာ ဘဏ္ဍာစိုး လုပ်ပါတယ်။ ဒီနောက် ကျွန်တော် အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်တုန်းမှာ မစ္စတာဖောက်မှာ အစေခံတစ်ယောက် လိုနေတဲ့အကြောင်းရယ်၊ ပြီးတော့ မစ္စတာဖောက်ဟာ အင်္ဂလန်ပြည်မှာ အစေခံ အသေချာဆုံးနှင့် တစ်နေရာတည်းမှာ တစ်သမတ်တည်း နေထိုင်တဲ့ လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်တယ်ဆိုတာရယ် ကြားရတော့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲက ကျွန်တော့်ရဲ့ ပါစီပီတောက်ဆိုတဲ့ နာမည်ကိုတောင် မေ့သွားပြီး မစ္စတာဖောက်နှင့် အေးချမ်းငြိမ်သက်စွာ နေနိုင်တော့မည်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်” ဟု အစေခံသစ်က ပြော၏။

“ပါစီပီတောက်ဟာ ငါ့အလိုနဲ့ ကိုက်တယ်ဟေ့။ ပြီးတော့ သင့်ကို ထောက်ခံချက်ပေးတဲ့ လူကလည်း ကောင်းကောင်းကြီး ထောက်ခံချက် ပေးထားတယ်။ ငါ လိုတဲ့ စည်းကမ်းတွေကိုတော့ သင်သိတယ်နော်” ဟု မစ္စတာဖောက်က ပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်”

“နေရာကျပြီ။ အခု ဘယ်အချိန်ရှိပါလဲ”

ပါစီပီတောက်က ငွေနှာရီကြီးကို အိတ်ကပ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်ပြီး “ဆယ့်တစ်နှာရီထိုးပြီးလို့ မိနစ်နှစ်ဆယ် လွန်ပါပြီ”ဟု ပြောသည်။

“သင့်နှာရီက သိပ်နောက်ကျတယ်”

“စိတ်မရှိပါနှင့် ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော့်နှာရီဟာ နောက်မကျပါဘူး”

“သင့်နှာရီက လေးမိနစ် နောက်ကျတယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်ကျမှန်းသိလျှင် ပြီးတာပဲ။ အရေးမကြီးပါဘူး။ ဒီနေ့ အောက်တိုဘာလ ၂ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ဆယ့်တစ်နှာရီနှင့် နှစ်ဆယ့်ကိုးမိနစ် အချိန်ကစပြီး သင့်ကို ငါ့ဆီမှာ အလုပ်ခန့်

...com

လိုက်ပြီ”

ထို့နောက် မစ္စတာဖောက်သည် ထိုင်ရာမှထ၍ သူ့ဦးထုပ်ကို ဘယ်ဘက် လက်ဖြင့် ကိုင်၍ စက်၏ လှုပ်ရှားဟန်ဖြင့် ဆောင်းလိုက်ပြီးလျှင် နောက်ထပ် ဘာမျှမပြောဘဲ ထွက်သွားသည်။

ပါစီပါတောက်သည် ဝင်းတံခါးပိတ်သံတစ်ချက် ကြားလိုက်သည်။ ထို အသံသည် သူ့ဆရာ ထွက်သွားသောအသံ ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် တံခါးပိတ်သံ တစ်ချက် ကြားပြန်သည်။ ထိုအသံသည် အစေခံဟောင်း ဖော်စတာ ထွက်သွား သော အသံဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ပါစီပါတောက်သည် ဆားဗီးတန်းက အိမ်ထဲ တွင် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်သည်။

‘ထူးပေကွာ။ ငါ့ဆရာလို ဖျတ်လတ်သည့် လူမျိုးတွေကို ပြင်သစ်ပြည် တုန်းကပဲ ငါတွေ့ဖူးတယ်’ဟု ပါစီပါတောက်က တစ်ယောက်တည်း ပြောသည်။

ပါစီပါတောက်သည် မစ္စတာဖောက်နှင့် တစ်ခဏတာမျှ စကားပြောရ ခိုက်တွင် မစ္စတာဖောက်ကို အသေအချာ ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့စိတ်အထင်တွင် မစ္စတာဖောက်မှာ အသက်လေးဆယ်ခန့်ရှိပြီး နဖူးရေ ဒူးရေ အင်မတန်ကောင်း သည်။ အရပ်မြင့်၍ ကိုယ်ပေါက်ကိုယ်ရောက် အဆင်ပြေသည်။ ဆံပင်ပါး၍ နှုတ် ခမ်းမွေး ကျသည်။ နဖူးပြည့်၍ အရေမတွန်း။ မျက်နှာမှာ ဖြူရော်ရော်လို ရှိသည်။ သွားများ အင်မတန်လှသည်။ မျက်နှာမှာ အပြောသမားတစ်ယောက်၏ မျက်နှာ မျိုးမဟုတ်ဘဲ အလုပ်သမားတစ်ယောက်၏ မျက်နှာမျိုးဖြစ်၍ တည်ငြိမ်ခြင်းရှိသည်။ မျက်လုံးများ ကြည်သည်။ သူ့ကို အဘက်ဘက်က အကဲခတ်ရသည်မှာ လီရွိုင် အချိန်မှန် နာရီမျိုးကဲ့သို့ တိကျမှန်ကန်ခြင်းရှိသည်။ အချုပ်တွင် မစ္စတာဖောက် သည် တိကျမှန်ကန်ခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်သည်။ သူ၏ တိကျမှန်ကန်သော စရိုက် သည် သူ၏လက်များ၊ ခြေများတွင်ပင် ပေါ်၍ နေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူများတွင် တိရစ္ဆာန်များမှာကဲ့သို့ပင် ခြေလက်တို့က အတွင်းစိတ်သန္တာန်ကို ဆောင် ၍ နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မစ္စတာဖောက်သည် တိကျမှန်ကန်လှသဖြင့် မည်သည့်အခါမျှ ပျာယံး ပျာယာ မဖြစ်။ မည်သည့်ကိစ္စအတွက်မဆို အဆင်သင့်ရှိသည်။ သွားခြင်း၊ လာခြင်း ၌လည်း အားကို လိုသည်ထက် ပို၍ မသုံး။ ခရီးသွားရာ၌ပင် ခြေလှမ်းကို တစ်လှမ်း မျှ ပို၍ မလှမ်း။ သွားလိုရာကိုလည်း အတိုဆုံးလမ်းကသာ သွားသည်။ မလိုသော ကိုယ်အင်္ဂါလှုပ်ရှားမှုကိုလည်း လုံးလုံး မပြု။ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ စိတ်ချောက်ချားခြင်း

ဟူ၍လည်း လုံးလုံးမရှိ။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် သူ့ထက် သတိရှိသူ မရှိ။ သူလိုရာ အရပ် ကိုလည်း အချိန်အတိအကျနှင့် ရောက်အောင် သွားသည်။

မစ္စတာဖောက်သည် တစ်ယောက်တည်းနေသူဖြစ်သဖြင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံမှု နယ်၏ အပြင်ဘက်က ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လောက၌ တိုက်ခတ်မှု ဟူသည် နှောင့်နှေးစေတတ်ကြောင်းကို သူသိသဖြင့် မည်သူနှင့်မျှ မတိုက်မခတ် မိအောင် သူ သတိပြု၍ နေသည်။

ပါစီပါတောက်သည် ပါရစ်မြို့သား တကယ်ပီသသောသူ ဖြစ်သည်။ ပြင်သစ်ပြည်ကို စွန့်ခွာခဲ့ပြီး အင်္ဂလန်ပြည်သို့ ရောက်လာသည့်အချိန်ကစ၍ ပါစီ ပါတောက်သည် သူ စိတ်ကြိုက်ဆရာကို ရှာခဲ့သော်လည်း မရခဲ့။ သူသည် ရိုးသား ဖြောင့်မတ်၍ ချိုသာသော မျက်နှာရှိသည်။ နှုတ်ခမ်း အနည်းငယ် စုသည်။ အပြု အမူ ပျော့ပျောင်းသည်။ ခိုင်း၍ ကောင်းသည်၊ ဦးခေါင်းလုံးသည်။ မျက်လုံးပြာ သည်။ အသားနီသည်။ ကိုယ်ဟန်ခန့်၍ တောင့်သည်။ ဗလကောင်းသည်။ ငယ်စဉ် က လေ့ကျင့်လာခဲ့သည့်အတွက် ကာယဗလနှင့် ကောင်းကောင်းပြည့်စုံသည်။ သူ၏ဆံပင်သည် ညိုရောင်ရှိ၍ အနည်းငယ်မျှ သပ်ရပ်ခြင်း မရှိ။ အသွားကျသော ဘီးဖြင့် သုံးခါ ဖြိုးလိုက်ရုံနှင့် သူ ခေါင်းဖြိုး၍ ပြီးသည်။

ပါစီပါတောက်၏ ဖျတ်လတ်သော စရိုက်ကို မစ္စတာဖောက်က ကြိုက် မည် မကြိုက်မည်ကို တင်ကြို၍ မပြောနိုင်။ အစေခံသစ်သည် သူ့ဆရာ အလိုရှိ သလို အလွန် အလွန် စနစ်ကျသူ ဖြစ်ပါမည်လောဟုလည်း မပြောနိုင်။ ပါစီပါ တောက်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက ခြေသလုံးအိမ်တိုင် နေခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အသက်ကြီး၍ လာသောအခါ တည်ငြိမ်စွာ နေလိုသောစိတ် ပေါ်လာသည်။ အင်္ဂလန်ပြည်သို့ရောက်မှ အိမ်ဆယ်အိမ်တွင် ပြောင်း၍ အလုပ်လုပ်လာသော် လည်း သူ့အလိုဆန္ဒ မပြည့်ဝခဲ့။ သူ့ဆရာဟောင်းများမှာ စည်းကမ်းလည်း မရှိ။ တစ်နေရာတွင် တည်မြဲစွာ နေလိုသော ဆန္ဒလည်း မရှိ။ ဟိုပြောင်း သည်ပြောင်း တစ်ပြောင်းတည်း ပြောင်း၍ စွန့်စားမှုကို ရှာနေကြသူများသာ ဖြစ်သည်။ သူ၏ နောက်ဆုံးဆရာဖြစ်သော ပါလီမန်အမတ် လဒ်လောင်းဖယ်ရီသည် ညလုံးပေါက် ဟေးမာကက် သေရည်ရုံများတွင် အချိန်ကို ကုန်လွန်စေပြီး နံနက် နံနက်တွင် ပုလိပ်များက ထမ်း၍ ထမ်း၍ အိမ်သို့ ခေါ်လာရသည်။ ပါစီပါတောက်က သူ့ ဆရာ၏အကျိုးကို စောင့်ရှောက်လိုသော သဘောနှင့် ထိုကဲ့သို့ပြုမှုပုံကို စောင်းပါး ရိပ်ခြည် အပြစ်တင်မိသောအခါ သူ့ဆရာက အကောင်း မထင်သည်ကို တွေ့ရ

သဖြင့် ပါစီပါတောက်သည် ချက်ချင်း အလုပ်က ထွက်လိုက်သည်။ မစ္စတာဖောက်သည် စည်းကမ်း အင်မတန်ကြီးသူဖြစ်ကြောင်း၊ ဟိုမြို့ပြောင်း သည်မြို့ပြောင်း ပြောင်းတတ်သူလည်း မဟုတ်ကြောင်း၊ ညည အိမ်ကထွက်၍ လည်တတ်သူလည်း မဟုတ်ကြောင်း၊ အစေခံတစ်ယောက်လည်း အလိုရှိကြောင်းကို ကြားရသောအခါ ပါစီပါတောက် စိတ်ထဲက မစ္စတာဖောက်သည် သူ၏ စိတ်ကြိုက်ဆရာ ဖြစ်လိမ့် မည်ဟု အောက်မေ့သည်။ မစ္စတာဖောက်ထံ သွား၍ အလုပ်တောင်းသောအခါ မစ္စတာဖောက်က ရှော့ရှော့ရှုရှုနှင့် သူ့ကို အစေခံ ခန့်လိုက်သည်။

ဤနည်းဖြင့် ပါစီပါတောက်သည် ဆယ့်တစ်နာရီခွဲ အချိန်တွင် ဆားဇီတန်း အိမ်တွင် တစ်ယောက်တည်း စောင့်၍ နေသည်။ ထို့နောက် များမကြာမီပင် ပါစီ ပါတောက်သည် အိမ်ထဲတွင် လျှောက်၍ အသေအချာ ကြည့်သည်။ အစစ အရာ ရာကို သပ်ရပ်သေချာစွာ တွေ့ရသဖြင့် ပါစီပါတောက် သဘောကျသည်။ အိမ် တွင်း၌ ဓာတ်ငွေ့ဖြင့် မီးထွန်းသဖြင့် အလင်းလည်းရ၊ အနွေးလည်း ရသည်။ အပေါ် ထပ်တွင် သူနေရမည့်အခန်းကို တွေ့သည်။ ထိုအခန်းတွင် အောက်ထပ်နှင့် ဆက် ဆံနိုင်ရန် လျှပ်စစ်ခေါင်းလောင်းများ၊ စကားပြောပြန်များ တပ်ထားသည်။ မှန်တင် ခုံပေါ်၌ တင်ထားသော လျှပ်စစ်နာရီမှာ မစ္စတာဖောက်၏ အိပ်ခန်းတွင်ရှိသော နာရီနှင့် တစ်ထေးဝတည်းဖြစ်ပြီးလျှင် စက္ကန့်အိမ်မြှောင် ရွှေခြင်းလည်း တစ်ထပ် တည်း ဖြစ်သည်။ 'နေရာကျတယ်။ ကြိုက်ပြီ'ဟု ပါစီပါတောက်က သဘောကျ၍ ပြောသည်။

နာရီအထက်တွင် နေ့စဉ် ဆောင်ရွက်စရာရှိသည့် အလုပ်များကို ရေး ထားသော ကတ်ပြားတစ်ခုကို ပါစီပါတောက် တွေ့သည်။ မစ္စတာဖောက်သည် နံနက် ရှစ်နာရီတိတိတွင် အိပ်ရာကထ၍ ၈ နာရီ ၂၃ မိနစ်တွင် လက်ဖက်ရည် နှင့် ပေါင်မုန့်ကင် စားသည်။ ၉ နာရီ ၃၇ မိနစ်တွင် မုတ်ဆိတ်ရိတ်ရန် ရေကို တောင်းသည်။ ၉ နာရီ မိနစ် ၄၀ တွင် အဝတ်လဲသည်။ နံနက် ၁၁ နာရီခွဲက ည အိပ်ရာဝင်ချိန်အတွင်း မည်သည့်အရာများကို လုပ်မည်ဟု စနစ်တကျ ရေးထား သည်။

မစ္စတာဖောက်တွင် အလွန်အဆင်ပြေ၍ အလွန်အဖိုးတန်သော ဝတ်စုံ အများကြီးရှိသည်။ သူ၏ ဘောင်းဘီများ၊ အင်္ကျီများ၊ ရှပ်အင်္ကျီများတွင် ဂဏန်း မှတ်များ ထိုးထား၍ ဘယ်ရာသီတွင် ဘယ်ဝတ်စုံကို ဝတ်မည်ဟု မှတ်ထားသည်။ သူ့နောက်ပိတ်ဖိနပ်များသည်လည်း ထိုနည်းအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ပြဇာတ်ရေး

mgyoe.com

ဆရာကြီး ယှယ်ရီဒန် နေ့စဉ်အခါက ဗလပွဖြစ်၍ နေသော ဆားဗီးတန်းအိမ်သည် မစ္စတာဖောက်လက်ထက်သို့ ရောက်သောအခါ စည်းကမ်းအကျဆုံး၊ အသေသပ်ဆုံး အိမ်ဖြစ်၍ သွားသည်။ သို့ရာတွင် စာဖတ်ခန်းနှင့် စာအုပ်များ မရှိ၊ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအသင်းတွင် သူ ဖတ်ချင်သော စာအုပ်မျိုးစုံကို ရနိုင်သည်။ မစ္စတာဖောက်၏ အိမ်ခန်းထဲတွင် သူ့ခိုးလည်း မဖွင့်နိုင်၊ မီးလည်း မလောင်နိုင်သော သေတ္တာတစ်လုံးရှိသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသေတ္တာထဲ၌ သေနတ်တို့၊ အမဲလိုက် လက်နက်တို့ ဘာတစ်ခုမျှ ပါစီပါတောက် မတွေ့ရ။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့က မစ္စတာဖောက်သည် အေးချမ်းငြိမ်သက်သော သဘောရှိကြောင်းကို သက်သေခံ၍ နေကြသည်။

ပါစီပါတောက်သည် တစ်အိမ်လုံးကို လျှောက်၍ ကြည့်ပြီးလျှင် ‘ငါ့အကြိုက်ပဲ။ ငါတို့နှစ်ယောက်တော့ ကောင်းကောင်းတည့်မှာပဲ။ ငါကလည်း တပည့်ကောင်း၊ သူကလည်း တကယ့်လူကောင်း၊ သူဟာ စက်ကြီးပဲ၊ ငါသည် စက်ကြီးလည်တဲ့အတိုင်း လိုက်ပြီး လည်မည်’ဟု ပြောသည်။

အခန်း (၂)

မစ္စတာဖောက်သည် သူ့အိမ်က ၁၁ နာရီခွဲ အချိန်တွင် ထွက်ခဲ့ပြီးနောက် ညာဘက်ခြေထောက်ဖြင့် ၅၇၅ လှမ်း လှမ်း၍ ဘယ်ဘက်ခြေထောက်ဖြင့် ၅၇၆ လှမ်း လှမ်းပြီးလျှင် ရွှေဒဂီးသုံးသန်းတန် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး အသင်းတိုက်သို့ ရောက်သွားသည်။ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း သူ့ဖို့ အဆင်သင့်ပြင်ထားသော စားပွဲ တွင် ထိုင်၍ စားသည်။ တစ်နာရီထိုးရန် ၁၃ မိနစ်အလိုတွင် စားပွဲမှထ၍ အဖိုးတန် ပန်းချီကားကြီးများ ချိတ်၍ထားသော အခန်းကြီးထဲသို့ သွားသည်။ ထိုအခန်းကြီး ထဲတွင် အစေခံတစ်ယောက်က ဆီး၍ပေးသော လန်ဒန်တိုင်း သတင်းစာကို လေး နာရီမတ်တင်းအချိန်ထိ ထိုင်၍ ဖတ်သည်။ ထို့နောက် စတင်းဒတ်သတင်းစာကို ညစာစားချိန်အထိ ဖတ်သည်။ ထို့နောက် နာရီဝက်ကြာသောအခါ အခြားအသင်း သားများ ရောက်လာကြသည်။ ထိုသူများမှာ မစ္စတာဖောက်နှင့် ဝှစ် ဖဲရိုက်ဖက် စက်ဆရာ အန်ဒရူးစတူးဝပ်၊ ဘဏ်တိုက်သူဌေး ဆာလီဗန်နှင့် ဆင်မျူယယ် ဖလင် တင်၊ သေရည်သူဌေး တောမတ်ဖလာနာဂန်နှင့် အင်္ဂလန် ဘဏ်တိုက် ဒါရိုက်တာ ဂေါ်သီးယားရဲ့ တို့ဖြစ်သည်။ သူတို့အားလုံးမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝသော ဂုဏ် သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းများ ဖြစ်သည်။

“ဘယ့်နှယ်လဲ ဂေါ်သီးယားရဲ့၊ ဓားပြတိုက်မှုကို ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”
ဟု ဖလာနာဂန်က မေးသည်။

“ဘဏ်တိုက်က ငွေ ဆုံးရုံရှိမှာပဲ”ဟု စတူးဝပ်က ပြောသည်။

“ဘဏ်တိုက်က ငွေ မဆုံးနိုင်ပါဘူး။ ဒီဓားပြကို မိပါလိမ့်မည်။ အမေရိကန် ဆိပ်ကမ်းမြို့ကြီးတွေနှင့် ဥရောပ ဆိပ်ကမ်းမြို့ကြီးတွေ အကုန်လုံးကို စုံထောက် တွေ လွတ်လိုက်ပါပြီ။ ဒါနဲ့မှ ဒီကောင်ဟာ လွတ်အောင် ပြေးနိုင်တယ်ဆိုရင်တော့ လူတော်လို့ ချီးမွမ်းရမှာပေါ့”ဟု ဂေါ်သီးယားရဲ့က ပြောသည်။

“နေစမ်းပါဦး၊ ဓားပြရဲ့ ပုံပန်းကို သိရလို့လား”ဟု စတူးဝပ်က မေးသည်။

“အရေးအကြီးဆုံးက အဲဒီလူဟာ ဓားပြကို မဟုတ်ပါဘူး”ဟု ဂေါ်သီးယား ရဲ့က ခိုင်မာစွာ ပြောသည်။

“ဘယ်လိုပြောတာလဲ။ ရွှေဒဂီး ငါးသောင်းငါးထောင် လူသွားတဲ့လူဟာ ဓားပြမဟုတ်ဘူးလား”

“မဟုတ်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့် ဒီလူဟာ ကုန်ထုတ်လုပ်မှု သူဌေးပေါ့”

“ဒေးလီးတယ်လီဂရပ် သတင်းစာက ဒီလူဟာ လူကြီးလူကောင်းတစ် ယောက်လို့ ဆိုတယ်”ဟု မစ္စတာဖောက်က သတင်းစာဖတ်နေရာမှ လှမ်း၍ ပြော သည်။

သူတို့ပြောနေကြသော ဓားပြတိုက်မှုမှာ လူတိုင်း ပါးစပ်ဖျားတွင် ရောက် နေသော သုံးရက်အလွန်က အင်္ဂလန်ဘဏ်တိုက်ကို တိုက်သွားသော ဓားပြမှု အကြောင်း ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ဓားပြတိုက်မှုဖြစ်သည့်နေ့တွင် အင်္ဂလန်ဘဏ်တိုက် စာရင်းကိုင်စာရေးကြီး၏ စားပွဲပေါ်မှ ရွှေဒဂီး ငါးသောင်းငါးထောင်တန် ငွေစက္ကူ ထုပ် ပျောက်သွားသည်။

ထိုသို့ပျောက်သွားသည့်အကြောင်းကို သိလျှင်သိချင်း စုံထောက်တို့သည် ဆုငွေရွှေဒဂီးနှစ်ထောင်နှင့် ပြန်ရသော ငွေစက္ကူများအပေါ်မှ ငါးရာခိုင်နှုန်း ထပ် ၍ ရဦးမည်ကို မျှော်ကိုး၍ ဆိပ်ကမ်းမြို့ကြီး အကုန်သို့ အပြေးအလွှား သွား၍ စောင့်ကြသည်။

ဒေးလီးတယ်လီဂရပ် သတင်းစာက ဆိုသည့်အတိုင်းပင် ထိုရွှေဒဂီးငါး သောင်းငါးထောင်ကို ယူသွားသော ဓားပြမှာ တကယ့်ဓားပြမဟုတ်ဘဲ ရိုးရိုးလူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု ထင်စရာရှိသည်။ အချင်းဖြစ်ပွားသောနေ့တွင် ယဉ်ကျေး ချိုသာ၍ ချမ်းသာကြွယ်ဝဟန်ရှိပြီးလျှင် အဝတ်အစား ခုံညားစွာ ဝတ်ထားသော လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်သည် ငွေပျောက်သွားသော ဘဏ်တိုက်ခန်းထဲတွင်

ထွက်လိုက် ဝင်လိုက်လုပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုသူ၏ ပုံပန်းကို မှတ်မိသူ များက မှတ်မိလိုက်သဖြင့် ဘယ်နည်းနှင့်မဆို ထိုသူကို မိမှာပဲဟု မျှော်လင့်ကြသည်။ ထိုသို့မျှော်လင့်ကြသူများထဲတွင် ဂေါ်သီးယားရဲ့သည် တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ ထိုဓားပြမှုကို သတင်းစာများကလည်း စာလုံးကြီးများနှင့် ဖော်ပြကြပြီးလျှင် ရပ်ထဲရွာထဲတွင်လည်း လူတိုင်းလိုပင် စိတ်ဝင်စားနေကြသည်။ အထူးသဖြင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအသင်းတွင် ဘဏ်တိုက်သူဌေးကြီးအများ ပါဝင်နေကြသဖြင့် အသင်းတိုက်တွင်လည်း ထိုအမှုအကြောင်းကိုပင် ရုတ်ရုတ်ရုတ်ရုတ်နှင့် ပြောဆိုနေကြသည်။ ဂေါ်သီးယားရဲ့က ထိုအမှုအတွက် ဆုငွေ အမြောက်အမြား ထုတ်ထားသဖြင့် တရားခံကို မမိဘဲ နေနိုင်မည်မဟုတ်ဟု သဘောရသည်။ သို့ရာတွင် စတူးဝပ်ကမူ ထိုသို့သဘောမရ။ ထို့နောက် မစ္စတာဖောက်တို့ လူစုသည် ဝှစ်ဖဲရိုက်ကြရင်း ထိုအမှုအကြောင်းကို ဆက်၍ ပြောကြသည်။

“ကျွန်တော့်သဘောအရတော့ ဒီတရားခံကို မိလိမ့်မယ် မထင်ဘူး။ တော်တော်ကို လည်ပုံရတယ်”ဟု စတူးဝပ်က ပြောသည်။

“နေပါဦး၊ ဒီတရားခံက ဘယ်ကိုပြေးမှာမို့ မမိနိုင်ရမှာလဲ။ ဘယ်ပြေးပြေး မလွတ်နိုင်ပါဘူး”ဟု ဂေါ်သီးယားရဲ့က ပြောသည်။

“ကြည့်ဦးပေါ့”

“ဒါဖြင့် သူ ဘယ်ကိုပြေးမှာမို့လဲ”

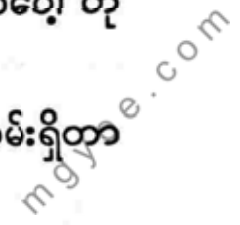
“ဘယ်ပြေးမည်တော့ ဘယ်ပြောနိုင်မလဲ။ ဒါပေမဲ့ ကမ္ဘာကတော့ အများကြီး ကျယ်ပါတယ်”

“အရင်တုန်းကတော့ ဟုတ်ပါတယ်”ဟု မစ္စတာဖောက်က ပြောသည်။

“အရင်တုန်းကတော့ ဆိုတာ ဘာလဲ။ အခုတော့ ကမ္ဘာကြီးက ကျဉ်းသွားလို့လား”ဟု စတူးဝပ်က မေးသည်။

“ဟုတ်တာပေါ့။ ကျွန်တော်က မစ္စတာဖောက်ပြောတာကို သဘောကျတယ်။ အခုကမ္ဘာဟာ ကျဉ်းသွားပြီ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အခုဆိုရင် လူတွေဟာ အရင် အနှစ်တစ်ရာလွန်ခဲ့တုန်းကထက် ဆယ်ဆလောက် ပိုပြီးမြန်အောင် ကမ္ဘာပတ်နိုင်ကြပြီ။ ဒါကြောင့် ဒီတရားခံကို မိအောင် ရှာနိုင်ဖို့ လမ်းရှိတာပေါ့”ဟု မစ္စတာဂေါ်သီးယားရဲ့က ပြောသည်။

“ဒါကြောင့် ဒီတရားခံဟာလည်း ပိုပြီး ရှောင်နိုင်တိမ်းနိုင်ဖို့ လမ်းရှိတာပေါ့”

“ဖဲကိုလည်း ကစားပါဦး မစ္စတာ စတူးဝပ်”ဟု မစ္စတာဖောက်က ပြောသည်။

“ကမ္ဘာဟာ ကျဉ်းသွားတဲ့ အကြောင်းကို ခင်ဗျားသာကေပေးပုံက တယ်ဆန်းတာပဲ ဂေါ်သီးယားရဲ့။ ကမ္ဘာကြီးကို သုံးလနှင့် ပြီးအောင် ပတ်နိုင်တာနဲ့. . .”

“သုံးလနဲ့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ရက်ရှစ်ဆယ်နဲ့ပါ”ဟု မစ္စတာဖောက်က ပြောသည်။

“ရက်ရှစ်ဆယ်ဆိုတာ မှန်ပါတယ်။ အိန္ဒိယပြည်မှာ ဂျီအိုင်ပီ မီးရထားလမ်းကို ရှိတာက အလာဟာဗတ်အရောက် ဖောက်လိုက်ပြီးကတည်းက အရက်ရှစ်ဆယ်ပဲ ကြာပါတော့တယ်။ ဒေးလီးတယ်လီဂရပ် သတင်းစာက တွက်ထားတဲ့ အတိုင်းဆိုရင်-

လန်ဒန်မှ မောင့်စိနစ်နှင့် ဗရင်ဒီဇီကို ဖြတ်ပြီး စုအက်သို့....	၇ ရက်
စုအက်မှ ဘုံဘိုင်သို့ သင်္ဘောနှင့်... .. .	၁၃ ရက်
ဘုံဘိုင်မှ ကာလကတ္တားသို့ မီးရထားနှင့်... .. .	၃ ရက်
ကာလကတ္တားမှ ဟောင်ကောင်သို့ သင်္ဘောနှင့်... .. .	၁၃ ရက်
ဟောင်ကောင်မှ ယိုကိုဟားမားသို့ သင်္ဘောနှင့်... .. .	၆ ရက်
ယိုကိုဟားမားမှ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုသို့ သင်္ဘောနှင့်... .. .	၂၂ ရက်
ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမှ နယူးယောက်သို့ မီးရထားနှင့်... .. .	၇ ရက်
နယူးယောက်မှ လန်ဒန်သို့ သင်္ဘောရော၊ မီးရထားရောနှင့်	၉ ရက်

ပေါင်း အရက် ၈၀

ပဲ ကြာပါတယ်”ဟု ဆာလီဗန်က ထပ်၍ ပြောသည်။

“အရက်ရှစ်ဆယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအထဲမှာ ရာသီဥတုမကောင်းတဲ့ အကြောင်းတို့၊ လေဆန်တိုက်နေတဲ့ အကြောင်းတို့၊ သင်္ဘောပျက်နေတဲ့ အကြောင်းတို့၊ မီးရထားလမ်းချော်နေတဲ့ အကြောင်းတို့ အစ ရရှိတဲ့ အကြောင်းတွေကို ထည့်တွက်မထားပါဘူး”ဟု စတူးဝပ်က ပြောသည်။

“အဲဒါတွေ အကုန်လုံး အပါအဝင် အရက်ရှစ်ဆယ်ပဲ ကြာတယ်”ဟု မစ္စတာဖောက်က ဖဲကစားရင်း ပြောသည်။

“တကယ်လို့ ဟိန္ဒူတွေ ဒါမှမဟုတ်ရင် အိန္ဒိယသားတွေက မီးရထားလမ်းတွေကို ဆွဲဖျက်ထားမယ်၊ ပစ္စည်းတင်တဲ့တွေကို ဖွင့်ပြီး လုမယ်၊ ခရီးသွားတွေ

ကို ခေါင်းခွံခွာမယ်ဆိုရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ”ဟု စတူးဝပ်က ပြောသည်။

“ဒါတွေအကုန် ထည့်တွက်ပြီးတောင် အရက် ရှစ်ဆယ်ပဲ ကြာတယ်”
ဟု မစ္စတာဖောက်က ဖဲချပ်များကို ပစ်ချရင်း ပြောသည်။

စတူးဝပ်က ဖဲချပ်များကို ကောက်ပြီး “တွက်ကိန်းကတော့ ခင်ဗျားပြော
တာ ဟုတ်ပါတယ် မစ္စတာဖောက်၊ ဒါပေမင့် လက်တွေ့ကျတော့-”ဟု ပြောသည်။

“လက်တွေ့ကျတော့လည်း ဒီအတိုင်းပါ မစ္စတာ စတူးဝပ်”

“ဒီလိုဆိုရင် အရက်ရှစ်ဆယ်အတွင်း ခင်ဗျား သွားပြရင် ကောင်းမှာပေါ့”

“ခင်ဗျားက သွားပြစေချင်ရင် သွားပြရတာပေါ့ သွားပြရမလား”

“သွားပြချင် သွားပြပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အခု အခြေအနေအတိုင်းဆိုရင်တော့
ဘယ်နည်းနဲ့မှ အရက်ရှစ်ဆယ်အတွင်းမှာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ မဖြစ်နိုင်တဲ့ဘက်က
ကျွန်တော်က ရွှေဒဂီးလေးထောင် လောင်းမယ်”

“ဘာမှ မဖြစ်နိုင်စရာ မရှိဘူး။ ဖြစ်နိုင်ရာက ဟိုဘက်တောင် လွန်သွား
ဦးမယ်”

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျား သွားပြပေါ့”

“ကမ္ဘာတစ်ပတ်ကို အရက်ရှစ်ဆယ်နဲ့နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်က သိပ်ကြိုက်တာပေါ့”

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျား ဘယ်တော့ သွားပြမလဲ”

“အခုချက်ချင်းပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်စရိတ်နဲ့ ကျွန်တော်တော့ သွား
မပြနိုင်ဘူး။ ခင်ဗျားစရိတ်နဲ့မှ သွားပြနိုင်မယ်”

စတူးဝပ်က စိတ်တိုလာပြီး “အပိုစကားတွေ ပြောမနေပါနဲ့။ ဖဲရိုက်မှာပဲ
ဖြောင့်ဖြောင့်ရိုက်စမ်းပါ”ဟု ပြောသည်။

“ဒါဖြင့် ပြန်ထပ်ပြီး ဝေပါ။ အဝေ မှားနေတယ်”ဟု မစ္စတာဖောက်က
ပြောသည်။

စတူးဝပ်က ဖဲထုပ်ကို ကမန်းကတန်းယူပြီး ချက်ချင်း ပြန်ချလိုက်သည်။
ပြီးလျှင် “ဒါဖြင့် ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်းပဲ ထားလိုက်။ ကျွန်တော်က ရွှေဒဂီးလေး
ထောင် လောင်းမယ်”ဟု ပြောသည်။

“အေးအေးနေပါ မစ္စတာစတူးဝပ်။ မစ္စတာဖောက်က အလကား ပြောင်
ပြောနေတာပါ”ဟု ဖောလင်တင်က ပြောသည်။

mgyoe.com

“ကျွန်တော်ကတော့ လောင်းမယ်ဆိုရင် လောင်းမှာပဲ”ဟု စတူးဝပ်က ပြောသည်။

“ဒီလိုဆိုရင် ကောင်းပြီ”ဟု မစ္စတာဖောက်က ပြောသည်။ ပြီးလျှင် အခြား မိတ်ဆွေများသို့ “ကျွန်တော် ဝဲရင်းဘဏ်တိုက်မှာ ရွှေဒင်္ဂါးနှစ်သောင်း အပ်ထား တာ ရှိတယ်။ အဲဒီနှစ်သောင်း ကုန်ချင်ကုန်ပေစေ၊ လောင်းမယ်”ဟု ပြောသည်။

“မတော်တဆ တစ်ခုခုဖြစ်လို့ နှောင့်နှေးသွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ခင်ဗျား နှစ်သောင်း ဆုံးမှာနော်”ဟု ဆာလိဗန်က ပြောသည်။

“မတော်တဆဆိုတာမျိုး မရှိပါဘူး”ဟု မစ္စတာဖောက်က အေးဆေးစွာ ပြောသည်။

“အရက်ရှစ်ဆယ်ဆိုတာက အနည်းဆုံး ဖြစ်နိုင်တဲ့အချိန်ကိုသာ ပြော တာနော်”

“အနည်းဆုံး ဖြစ်နိုင်တဲ့အချိန်ကို အသုံးပြုတတ်ရင် ဘယ်အရာမဆို ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

“အရက်ရှစ်ဆယ် ကျော်မသွားဖို့အတွက်ဆိုရင် ခင်ဗျားဟာ ဂဏန်းသင်္ချာ နဲ့ တွက်ပြီး မီးရထားပေါ်က သင်္ဘောပေါ်ကို အပြေးအလွှားတက်၊ သင်္ဘောပေါ် က မီးရထားပေါ်ကို အပြေးအလွှား တက်နိုင်မှသာ ဖြစ်နိုင်မယ်”

“ကျွန်တော်က ဂဏန်းသင်္ချာနဲ့ တွက်ပြီး အပြေးအလွှား တက်မှာပါ”

“ခင်ဗျားက အလကား နောက်နေတာပါ”

“လောင်းကြေးနဲ့ ပတ်သက်ပြောတဲ့အခါမှာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးအစစ်တစ် ယောက်ဟာ ဘယ်တော့မှ မနောက်ပါဘူး”ဟု မစ္စတာဖောက်က ဣန္ဒြေကြီးနှင့် ပြောသည်။ ပြီးလျှင် “ကမ္ဘာကို အရက်ရှစ်ဆယ် သို့မဟုတ် နာရီပေါင်း တစ်ထောင့် ကိုးရာနှစ်ဆယ် သို့မဟုတ် မိနစ်ပေါင်း တစ်သိန်းငါးသောင်းနှစ်ရာနဲ့ ပြီးအောင် သို့မဟုတ် ဒါထက် စောချင်စောပြီး ပြီးအောင် ကျွန်တော် ပတ်ပြပါမယ်။ မယုံတဲ့ လူရှိရင် ရွှေဒင်္ဂါးနှစ်သောင်း လောင်းကြေးစားကြေး လုပ်ပါ။ ဘယ်နှယ်လဲ လောင်း ကြမလား”ဟု ဆက်၍ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တို့ လောင်းမယ်ဗျာ”ဟု သူ့မိတ်ဆွေငါးယောက်က သူတို့ အချင်းချင်း တိုင်ပင်ပြီးနောက် ပြောသည်။

“စိန်လိုက်။ ကိုးနာရီမတ်တင်းမှာ ဒိုဗာမီးရထား ထွက်လိမ့်မယ်။ အဲဒီ မီးရထားနဲ့ ကျွန်တော် လိုက်မယ်”ဟု မစ္စတာဖောက်က ပြောသည်။

“အခုညပဲ ခင်ဗျားသွားမလား”ဟု မစ္စတာစတူးဝပ်က မေးသည်။

“အခုညပဲ ကျွန်တော်သွားမယ်”ဟု မစ္စတာဖောက်က ပြောသည်။ ပြီးလျှင် သူ့အိတ်ကပ်ထဲမှ ပြက္ခဒိန်စာအုပ်ကို ထုတ်ကြည့်သည်။ ထို့နောက် “ဒီနေ့ဟာ အောက်တိုဘာလ နှစ်ရက်မဟုတ်လား။ ဒီတော့ ဒီဇင်ဘာလ နှစ်ဆယ့်တစ်ရက်၊ စနေနေ့ည ကိုးနာရီမတ်တင်းအချိန်မှာ လန်ဒန်မြို့ ဟောဒီအသင်းရဲ့ အခန်းထဲကို ကျွန်တော် အရောက်ပြန်လာခဲ့မယ်။ တကယ်လို့ အဲဒီနေ့ကို အရောက်ကျွန်တော် ပြန်မလာနိုင်ဘူးဆိုရင် ဝဲရင်းဘဏ်တိုက်မှာ ကျွန်တော်အပ်ထားတဲ့ ရွှေဒဂီးနှစ်သောင်းကို ခင်ဗျားတို့ အပိုင်ယူတော့။ ရော့ ဟောဒီမှာ ရွှေဒဂီးနှစ်သောင်းအတွက် ချက်လက်မှတ်”ဟု ဆက်၍ ပြောသည်။

ပြီးလျှင် မစ္စတာဖောက်တို့ ခြောက်ယောက်သားသည် အလောင်းအစားစာချုပ်ကို ရေး၍ သဘောတူ လက်မှတ်ထိုးကြသည်။ ထိုအခိုက်တွင် မစ္စတာဖောက်သည် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသည့် အခြင်းအရာကို လုံးလုံးမပြု။ စင်စစ်အားဖြင့် မစ္စတာဖောက်သည် အနိုင်ရချင်၍ လောင်းခြင်းမဟုတ်။ သူက ရွှေဒဂီးနှစ်သောင်းကို လောင်းခြင်းမှာ သူ့တွင်ရှိသော ငွေတစ်ဝက်ကိုသာ လောင်းခြင်းဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့သွားရမည့်ခရီးမှာ မဖြစ်နိုင်သောခရီးဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း သူ၏ ခရီးစရိတ်မှာ ရွှေဒဂီးနှစ်သောင်းလောက် ကုန်ချင် ကုန်စရာရှိသည်ဟု ခန့်မှန်းမိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မစ္စတာဖောက်၏ မိတ်ဆွေများသည် မစ္စတာဖောက်ကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ များစွာတုန်လှုပ်ချောက်ချား၍ နေကြသည်။ သို့ ချောက်ချား၍ နေကြခြင်းမှာ လောင်းကြေးနှစ်သောင်းကို နှမြောကြ၍မဟုတ်ဘဲ မစ္စတာဖောက် သွားရမည့်ခရီးမှာ အင်မတိ အင်မတန် ခက်ခဲလှသဖြင့် မစ္စတာဖောက် အပေါ်တွင် သူတို့က တရားရာကျမည် မထင်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ခုနစ်နာရီထိုးသောအခါ မစ္စတာဖောက်အား ခရီးထွက်ရန် ပြင်ဆင်စရာများကို ပြင်ဆင်နိုင်စေရန်အတွက် ဖဲပိုင်းကို ရပ်လိုက်တော့မည်ဟု ပြောကြသည်။

“အခုကိုပဲ ကျွန်တော် အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားပြီးပါပြီ။ ဆက်ကစားမှသာ ကစားကြပါ”ဟု မစ္စတာဖောက်က တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော အမူအရာဖြင့် ပြောသည်။

အခန်း (၃)

မစ္စတာဖောက်သည် ဖဲဝိုင်းမှ ရွှေဒင်္ဂါး နှစ်ဆယ့်တစ်ပြား နိုင်ပြီးနောက် ခုနစ်နာရီ နှစ်ဆယ့်ငါးမိနစ် အချိန်တွင် သူ့မိတ်ဆွေများကို နှုတ်ဆက်၍ ပြုပြင် ပြောင်းလဲရေးအသင်းမှ ပြန်ခဲ့သည်။

ညဆယ့်နှစ်နာရီတိတိမှ ပြန်လာမြဲ ဖြစ်ပါလျက် သူ့ဆရာ စောစောစီးစီး အချိန်မတော် ပြန်လာသဖြင့် ပါစီပါတောက်သည် အံ့အားသင့်၍ နေသည်။

မစ္စတာဖောက်သည် သူ့အိပ်ရာခန်းထဲသို့ ဝင်သွားပြီးလျှင် ပါစီပါတောက် ကို လှမ်း၍ ခေါ်သည်။

ပါစီပါတောက်က မထူး။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့ဆရာ ပြန်လာချိန် မဟုတ်သဖြင့် သူ့ကို ခေါ်သူမှာ သူ့ဆရာ မဟုတ်နိုင်ဟု အောက်မေ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မစ္စတာဖောက်က ပါစီပါတောက်ကို ထပ်၍ ခေါ်သည်။

ပါစီပါတောက် ရောက်လာသောအခါ မစ္စတာဖောက်က “သင့်ကို ငါ ခေါ်နေတာ နှစ်ခါရှိပြီ”ဟု ပြောသည်။

မစ္စတာဖောက်က ပါစီပါတောက်ကို ထပ်၍ ခေါ်သည်။

ပါစီပါတောက် ရောက်လာသောအခါ မစ္စတာဖောက်က “သင့်ကို ငါ ခေါ်နေတာ နှစ်ခါရှိပြီ”ဟု ပြောသည်။

“အခု ဆယ့်နှစ်နာရီမှ မထိုးသေးဘဲနဲ့”ဟု ပါစီပါတောက်က သူ့နာရီကို ကြည့်၍ ပြောသည်။

“ငါသိပါတယ်။ သင့်ကို ငါ အပြစ်မတင်ပါဘူး။ နောက် ဆယ်မိနစ်နေရင် ဒိုဗာနှင့် ကာလေးကို ငါတို့ သွားကြမယ်”ဟု မစ္စတာဖောက်က ပြောသည်။

ပါစီပါတောက်က နားမလည်ဟန်ဖြင့် ပြုံးပြုံးကြီး လုပ်နေသည်။ ပြီးလျှင် “ဆရာ အခုခရီးထွက်မယ်ပေါ့”ဟု ပြောသည်။

“အေး၊ ဟုတ်တယ်။ အခု ငါတို့ကမ္ဘာကို ပတ်မလို့”ဟု မစ္စတာဖောက်က ပြောသည်။

ပါစီပါတောက်သည် အံ့အားအသင့်ကြီး သင့်သွားသဖြင့် မျက်လုံးမျက်ဆန်များ ပြူးသွားပြီးလျှင် လဲကျမလို့ ဖြစ်သွားသည်။

ပြီးလျှင် “အခု ကမ္ဘာကို ပတ်မလို့ဆိုပါတော့”ဟု ပြောသည်။

“အရက်ရှစ်ဆယ်နဲ့ အရောက်ပတ်မှာ။ ဒါကြောင့် တို့မှာ အချိန်ပို လုံးလုံး မရှိဘူး”ဟု မစ္စတာဖောက်က ပြောသည်။

“အထုပ်အပိုးတွေကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ”ဟု ပါစီပါတောက်က ဦးခေါင်းကို ညာဘက်မှ ဘယ်ဘက်သို့ ခါ၍ ပြောသည်။

“ဘာအထုပ်အပိုးမှ မယူဘူး။ လက်ဆွဲအိတ်တစ်လုံး ပါရင် တော်ပြီ။ ငါ့ဖို့ ရှုပ်အင်္ကျီနှစ်ထည်ရယ်၊ ခြေအိတ်သုံးစုံရယ် ပါရင် တော်ပြီ။ သင့်ဖို့လည်း ဒီအတိုင်းပဲ။ လိုတာ လမ်းကျမှ ဝယ်မယ်။ ငါ့မိုးကာအင်္ကျီနဲ့ ခရီးသွားဝတ်လုံကို လည်း ယူခဲ့။ ခြေကျင်သွားစရာ သိပ်မရှိပေမယ့် ခိုင်ခိုင်မိနပ်ကို ထည့်ခဲ့။ ကိုင်း၊ မြန်မြန်လုပ်”ဟု ပြောသည်။

ပါစီပါတောက်သည် သူ့အခန်းသို့ တက်သွားပြီးလျှင် ကုလားထိုင်တစ်ခု ပေါ် ထိုင်ချလိုက်ပြီး ‘ကောင်းတော့ ကောင်းပါရဲ့။ ငါက ဘယ်မှ ခရီးမထွက်ချင်တာ တစ်ခုပဲ ပြောစရာရှိတယ်’ဟု ပြောသည်။

ပြင်ဆင်သင့် ပြင်ဆင်ရာများကို ပြင်ဆင်ရင်း ပါစီပါတောက် စိတ်ထဲက ကမ္ဘာကို အရက်ရှစ်ဆယ်နဲ့ ပတ်မယ်တဲ့။ ငါ့ဆရာဟာ ရူးများနေသလား မသိဘူး။ ရူးလည်း မရူးပါဘူး။ ဒါဖြင့် နောက်ပြီး ပြောတာများ ဖြစ်နေမလား။ ငါတို့နှစ်ယောက် ဒိုဗာမြို့ကို သွားကြတော့မယ်။ ဒါလည်း ကောင်းတာပဲ။ ပါစီပါတောက် ပြင်သစ်ပြည်သို့ မရောက်သည်မှာ ငါးနှစ်ရှိပြီ။ ယခုရောက်ရတော့မည်ဆိုလျှင် သူ့အဖို့ ဝမ်းနည်းစရာ မဖြစ်နိုင်။

ရှစ်နာရီထိုးသောအခါ ပါစီပါတောက်သည် သူ့ဆရာ အလိုရှိသမျှကို လက်ဆွဲအိတ်ထဲသို့ ထည့်၍ ပြီးသွားသည်။ ပြီးလျှင် မစ္စတာဖောက်၏ အခန်းသို့ ဆင်း၍ လာသည်။

မစ္စတာဖောက်မှာ အဆင်သင့် ဖြစ်နေနှင့်ပြီ။ သူ့ချိုင်းကြားတွင် ဗရက် ရှော့၏ ဥရောပ မီးရထားသင်္ဘော အချိန်စာရင်းစာအုပ်ကို ညှပ်၍ထားသည်။ မစ္စတာဖောက်က လက်ဆွဲအိတ်ကို ဖွင့်ပြီးလျှင် ရောက်ရာအရပ်တွင် သုံးရန်အတွက် အင်္ဂလန်ဘဏ်တိုက်ထုတ် ငွေစက္ကူတစ်ထုပ်ကြီးကို ထည့်လိုက်သည်။

“ဘာမှ မမေ့ဘူးနော်”

“မမေ့ပါဘူး ဆရာ”

“ငါ့မိုးကာအင်္ကျီနဲ့ ဝတ်လုံကော ပါရဲ့လား”

“ဒီမှာပါ”

“ကောင်းတယ်၊ ရော့၊ ဒီလက်ဆွဲအိတ်ကို ယူ၊ သတိထားကိုင်နော်၊ အထဲ မှာ ရွှေဒင်္ဂါးနှစ်သောင်းတန် စက္ကူတွေ ပါတယ်” ဟု ပြောပြီးလျှင် မစ္စတာဖောက်က ပါစီပါတောက်ကို လက်ဆွဲအိတ်ကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။ လက်ဆွဲအိတ်ထဲတွင် ရွှေဒင်္ဂါးနှစ်သောင်းမှာ ငွေစက္ကူများ မဟုတ်ဘဲ တကယ့်ရွှေဒင်္ဂါးများ ဖြစ်နေဘိ သကဲ့သို့ လက်ဆွဲအိတ်သည် ပါစီပါတောက်၏ လက်မှ လွတ်ကျသွားမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည်။

မစ္စတာဖောက်တို့ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်သည် သူတို့အိမ်တံခါးကို သော့နှစ်ထပ် ခတ်၍ ပိတ်ခဲ့ပြီးလျှင် မြင်းရထားစီး၍ မီးရထားဘူတာရုံသို့ ထွက် ခဲ့ကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ရှစ်နာရီ မိနစ်နှစ်ဆယ်အချိန်တွင် ဘူတာရုံ သို့ ရောက်သည်။ မြင်းရထားခ ပေးပြီးနောက် မစ္စတာဖောက်က ဘူတာရုံတွင်းသို့ ဝင်မည် အလုပ်တွင် နို့စို့ကလေးငယ်ကို ချီ၍ ဖိနပ်မပါသဖြင့် ခြေထောက်များတွင် ရွံ့များ ပေကျံ၍ အဝတ်အစား စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်နှင့် တဘက်စုတ်ကလေးကို ခြုံ လျက် လာသော မိန်းမတစ်ယောက်က မစ္စတာဖောက်အား တတ်အားသမျှ ဒါန ပြုပါဟု သနားစဖွယ် ပြောသည်။ မစ္စတာဖောက်က သူ ဖဲဝိုင်းမှ နိုင်၍လာသော ရွှေဒင်္ဂါး နှစ်ဆယ့်တစ်ပြားကို ထုတ်၍ “ရော့၊ ယူပါ အမျိုးသမီးကောင်း။ ခင်ဗျားကို တွေ့ရတာ ကျွန်တော် အများကြီး ဝမ်းသာပါတယ်” ဟု ပြောကာ ပေးလိုက်ပြီးလျှင် ဘူတာရုံသို့ ဝင်သွားသည်။

သူ့ဆရာ၏ စေတနာကောင်းပုံကြောင့် သူ့စိတ်နှလုံး ကြေကွဲသွားသဖြင့်

www.dhammadownload.com